

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 19. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 12. februar 2010
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Michael Aastrup Jensen (V), Henrik Høegh (V) næstformand, Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Yildiz Akdogan (S), Jeppe Kofod (S), Steen Gade (SF), Pernille Frahm (SF), Kristen Touborg (SF), Astrid Kragh (SF), Lone Dybkjær (RV), Bjarne Laustsen (S), Frank Aaen (EL)

Desuden deltog: Udenrigsminister Per Stig Møller, finansminister Claus Hjorth Frederiksen, undervisningsminister Bertel Haarder og integrationsminister Birthe Rønn Hornbech

Formanden nævnte ved mødets begyndelse, at den nye Kommission blev godkendt i Europa-Parlamentet den 9. februar med et meget stort flertal, idet 488 medlemmer stemte for, mens 137 stemte imod og 72 undlod at stemme. Den ny kommission skal sidde indtil den 31. oktober 2014.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 2996+2997 (almindelige anliggender og udenrigsanliggender) den 22.-23. februar 2010

Udenrigsministeren: Jeg vil som sædvanlig gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som, jeg vurderer, er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte i det omfang, I ønsker det.

Denne gang er alle punkter til orientering.

Jeg vil også nævne nogle sager, som ikke forventes drøftet på selve rådsmødet, men som jeg alligevel mener, Europaudvalget bør kende til. De er på dagsordenen, selv om de ikke forventes drøftet.

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 25.-26. marts 2010

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udenrigsministeren: Som det er udvalget bekendt, var der i går uformelt Europæisk Råd i Bruxelles, hvor drøftelsen primært rettede sig mod den økonomiske situation i Grækenland samt efterfølgeren til Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse, EU2020. Statsministeren vil som aftalt med udvalget orientere skriftligt om mødet i går. Det kan dog nævnes, at den planlagte drøftelse vedrørende opfølgning på COP15 blev udskudt til forårstopmødet i marts.

Hvis vi i stedet retter blikket mod mødet i Rådet for almindelige anliggender den 22. februar, er det forventningen, at det spanske formandskab vil præsentere sit udkast til kommenteret dagsorden for Det Europæiske Råd i Bruxelles den 25.-26. marts 2010.

Fra dansk side forventer vi at hilse udkastet velkommen. Den faste formand for Det Europæiske Råd, Van Rompuy, lægger umiddelbart op til en fokuseret dagsorden med få emner. Det støtter vi fra dansk side. Nu er der altså nogle emner, som er skudt fra det uformelle møde, så de kommer altså også på den 25.-26. marts.

Et af hovedemnerne for Det Europæiske Råd den 25.-26. marts 2010 ventes – som det også var tilfældet i går på det uformelle møde i går – at blive håndteringen af den økonomiske krise og EU2020. EU2020-strategien er et af hovedtemaerne for det spanske formandskab.

Det er forventningen, at Kommissionen først fremlægger sit strategispil til EU2020 den 3. marts, hvorfor det ikke vil være muligt at vedtage EU2020-strategien på forårstopmødet, der i stedet ventes at udstikke retningslinjerne for det videre arbejde frem mod Det Europæiske Råds møde i juni, hvor EU2020-strategien ventes endelig vedtaget. Der bliver altså rigelig tid til at diskutere dette emne. Helt frem til den 20. juni.

Et andet hovedemne forventes – som nævnt tidligere – at blive opfølgningen på COP15 i København. Som vanligt vender vi tilbage til forberedelsen af topmødet forud for næste møde for almindelige anliggender den 22. marts. Det blev udsendt i går til næste gang, så det vil være relevant at tage diskussionen til den tid.

Steen Gade havde forstået, at hele diskussionen om COP16 og om 2020-strategien var udsat, hvilket ikke er i overensstemmelse med de danske ønsker. Hvis man først skal diskutere det om to måneder, betyder det, at ideen om, at EU skal spille en ledende rolle, er ved at smuldre. Derfor opfordrede han til, at man tager snakken på udenrigsministerniveau og også leverer.

Han havde set, at Jens Rohde i Europa-Parlamentet havde stemt for, at EU heller skal sige 30 pct. end 20 pct., og Connie Hedegaard sagde det samme i medierne, dagen før hun blev udnævnt til kommissær. Som et argument for at gå til 30 pct. nævnte Steen Gade, at med den økonomiske nedgang, der har været, vil det ikke belaste EU mere, end det ville have belastet EU at gå til 20 pct. under højkonjunktoren.

Udenrigsministeren var glad for, at Europaudvalget accepterede, at COP16 er taget af dagsordenen, hvilket han beklagede, ligesom han beklagede, at drøftelsen om 2020-strategien også var udsat, men det var sket, fordi Grækenland var blevet hovedemnet. Vi ønsker, at EU lever op til sine løfter med hensyn til opstartfinansiering.

Udenrigsministeren pegede på, at det hele tiden havde været en forudsætning for at gå op til 30 pct. reduktion, at det skete som led i en global aftale, men Danmark har lagt vægt på de 30 pct. Han gav Steen Gade ret i dennes økonomiske betragtninger vedrørende den byrde, det ville være for EU.

2. (Evt.) Iran

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 221 (side 590, senest behandlet i EUU 22/1-10)

Udenrigsministeren: Under EU-udenrigsministermødet i ugen efter vinterferien vil vi også drøfte Iran – herunder den indenrigspolitiske situation og udviklingen i sagen om Irans atomprogram.

Den indenrigspolitiske situation i Iran er fortsat meget anspændt. I går, på årsdagen for den iranske revolution, fandt nye demonstrationer sted. Der var flere rapporter om sammenstød mellem demonstranter og sikkerhedsstyrker. Men sikkerhedsmyndighederne holdt et meget stramt greb om begivenhederne. Det begrænsede oppositionsbevægelsens muligheder for at samles og demonstrere. De mange arrestationer af ledende aktivister forud for nationaldagen kan også have lagt en dæmper på protestdemonstrationerne.

Det betyder imidlertid ikke, at oppositionen bøjer sig – trods intimideringen, trods dødsdommene, trods eksekutionerne, trods arrestationerne og trods de offentlige skueprocesser. Mange civile iranere trodsede faktisk i går det massive sikkerhedsopbud. Der må forventes nye demonstrationer, særligt omkring dage for nationale højtideligheder og mindedage i fremtiden. Samtidig fortsætter regimet den brutale adfærd over for anderledes tænkende. Der er tale om en meget ubehagelig udvikling i landet.

EU's høje repræsentant, Lady Ashton, udsendte i går en erklæring på EU's vegne, hvor hun tog afstand fra volden rettet mod dem, der ønsker retten til ytrings- og forsamlingsfrihed. Hun gjorde det klart, at regimet svigter sin egen befolkning, som fortjener bedre. Jeg var selv ude og kommentere på nationaldagen i går og tog afstand fra regimets undertrykkelse og brutalitet.

Hvad angår menneskerettighedssituationen har både EU og Danmark skarpt kritiseret den negative udvikling. Den herværende iranske ambassadør var kaldt til samtale i Udenrigsministeriet den 25. januar 2010. Jeg har også selv taget meget kraftigt afstand fra udviklingen. Jeg har fordømt henrettelsen af de to mænd den 28. januar, der blev dømt under de offentlige TV-transmitterede skueprocesser. Lady Ashton fordømte ligeledes, på vegne af EU-landene, disse henrettelser.

På blandt andet dansk initiativ udsendte Lady Ashton igen den 5. februar 2010 en erklæring, der tog afstand fra de iranske myndigheders varslede henrettelse af de øvrige ni personer, der ligeledes blev dømt under disse skueprocesser. Den seneste udvikling – kan jeg oplyse jer om – i den sag er, at otte af de ni nu har fået ændret deres dødsstraf til fængselsdomme.

Danmark og EU vil fortsætte med at holde kritisk øje med udviklingen i Iran og vil fortsat tage disse sager op med de iranske myndigheder.

Den iranske præsident Ahmadinejad benyttede fejringen af 31-årsdagen for den iranske revolution i går til at erklære, at Iran nu er en "atomstat".

Iran har angiveligt øget niveauet for berigning fra 3,5 pct. til 20 pct., som markerer niveauet for højt beriget uran.

Adskillige FN-sikkerhedsrådsresolutioner forbyder Iran at berige uran på grund af IAEA's tvivl om atomprogrammets udelukkende civile karakter. EU's udenrigsrepræsentant Ashton udsendte i tirsdags en udtalelse, hvor hun udtrykker EU's bekymring over de iranske berigelsesplaner og på den baggrund gentager EU's villighed til at tage de nødvendige skridt til at supplere processen i FN-sporet. Fra IAEA's side havde man allerede tidligere på ugen udsendt inspektører til Iran, men de har ikke kunnet bekræfte, at berigningen til 20 pct. faktisk har fundet sted.

Den seneste udmelding fra Ahmadinejad understøtter desværre indtrykket af et Iran, som ikke ønsker at samarbejde med det internationale samfund. Det er stærkt bekymrende, og det øger vores tvivl med hensyn til Irans fredelige hensigter.

Uanset om berigningen har fundet sted eller ej, bekræfter udviklingen vigtigheden af at øge presset på regimet.

Derfor må vi være klar til at øge presset, herunder med yderligere sanktioner.

Tiltag vedtaget i FN er fortsat førsteprioritet, men regeringen er også rede til at støtte EU-sanktioner for at fremme mulighederne i forhandlingssporet.

Vi ser i den forbindelse frem til de drøftelser om Iran og atomsagen, som forventes igangsat snart i FN's sikkerhedsråd.

Jeppe Kofod støttede regeringens linje og var åben over for at stramme sanktionerne og øge presset på præstestyret i lyset af de seneste måneders stigende brutalitet over for demonstranterne. Han spurgte, hvilke muligheder EU har for at gennemføre konkrete, målrettede aktioner over for revolutionsgarden. Han var bekymret for, at Iran var ved at udvikle sig til et militærdiktatur, og rejste spørgsmålet, hvordan man kan styrke de oppositionelle kræfter, således at der kan komme ændringer i styret.

Pernille Frahm var ligeledes enig i regeringens strategi, men var også bekymret for udviklingen i Iran. Hun spurgte, hvilken type af sanktioner man kunne tænke sig. Hun var specielt interesseret i, hvad man kunne gøre for at sikre kommunikationen til og fra Iran, og spurgte, om man ikke kunne lave sanktioner over for de internationale teleselskaber, som hjalp med at begrænse den frie kommunikation. I den forbindelse nævnte hun, at der var et firma, som arbejder sammen med Nokia, som formentlig leverer informationer til regimet om privates kommunikationer.

Pernille Frahm kunne godt være lidt urolig for, om det kunne ende op med, at man på en eller anden måde indgik en aftale med Iran, der indebar, at Iran stoppede berigelsen af uran, og at man til gengæld vendte det blinde øje til, hvad der i øvrigt foregår i landet.

Steen Gade forstod, at udenrigsministeren foretrak FN-sanktioner, men i givet fald også er parat til at støtte EU-sanktioner. Han rejste spørgsmålet, om EU-sanktioner ville nytte noget, eller om de blot vil medføre, at Iran får produkterne andet steds fra.

Yildiz Akdogan så, at det var de unge, der gik på gaden og demonstrerede. Vi må sende et positivt signal til dem. Hun spurgte, hvor målrettede de sanktioner, man taler om fra EU's side, er.

Frank Aaen var ligesom alle andre frustreret over, at regeringen siger det rigtige, og EU siger det rigtige, men i realiteten er vi magtesløse. Han spurgte, hvilke sanktioner vi kan forestille os, som kan hjælpe.

Pia Adelsteen bakkede op om alle de udtalelser, der kom i forbindelse med modstandsbevægelserne. Det bekymrede hende, at Iran begynder at berige uran. Hun havde den opfattelse, at vi ikke altid ved, hvad der foregår i Iran. Sanktioner rammer som oftest civilbefolkningen og forhindrer ikke, at Iran fortsætter med at berige uran.

Michael Aastrup Jensen troede, alle var meget skræmt over den udvikling, vi ser i Iran. Regimet er fuldstændig ligeglad med demokratiet og lader hånt om, hvad verdenssamfundet mener. I sin store tale i går sagde den iranske præsident faktisk, at de stadig væk beriger uran. Man bliver ved med at snakke i ét lokale, men i et andet lokale fortsætter de uændret. Derfor rejste han spørgsmålet, om det ikke er på tide, at vi sætter hårdt mod hårdt. På den baggrund spurgte han, hvornår vi går videre med sanktionerne. Han spurgte, om EU har nogen muligheder for at støtte demokratibølgen.

Lone Dybkjær delte den frustration, der er givet udtryk for, og mente, vi står rimeligt magtesløse, når Iran blæser på verdenssamfundet. Derfor spurgte hun, om man overhovedet har nogen magtmidler, når man ikke vil gribe til krig.

Hun spurgte, om vi har nogen oplysninger om kvindernes situation i Iran.

Udenrigsministeren erklærede sig enig i, at det var frustrerende, at man i Iran i de sidste 8 år havde forhandlet i to værelser. Det havde han advaret imod siden 2002. Han havde ment, man skulle snakke med iranerne, men han havde advaret mod at være naive. Nu præsenterer præsidenten det, som om de er en atommagt. Vi er nødt til at lave nogle sanktioner. Han havde i flere omgange bedt om, at EU analyserer, hvilke plusser og minusser der er ved forskellige former for sanktioner. Generelle sanktioner er ikke meget værd og risikerer at ramme befolkningen. Nu havde EU's ministerkreds bedt om sådanne analyser. Vi håber stadig væk, at Sikkerhedsrådet kommer med, så sanktionerne bliver så omfattende som overhovedet muligt. Derfor kunne udenrigsministeren ikke give løfte om, at vi rykker i denne måned, for så ville Sikkerhedsrådet komme af kroge. Han havde kunnet læse i Financial Times, at nu eksporterer Iran mere til Kina end til Europa, hvis indflydelse bliver mindre og mindre, fordi samhandelen bliver mindre og mindre. De seneste russiske signaler i Sikkerhedsrådet havde været positive, men Golfstaternes holdning har også betydning, idet det er dér, pengene bliver placeret. Hvis disse

stater er med, vil det virke på revolutionsgarden. Det virker ikke, hvis det kun er Europa, der indfører sanktioner. Hvis vi kommer ud for, at Sikkerhedsrådet ikke fungerer, så må man reagere fra EU, USA og de arabiske lande, som er bekymrede over udviklingen i Iran. Udenrigsministeren så helst en samlet indsats fra FN, men det bliver svært, for Kina – støttet af andre lande – går ikke ind for sanktioner.

Vi skal se på, hvordan vi kan støtte den demokratiske opposition, men man må være opmærksom på, at det ikke er hele oppositionen, der ønsker demokrati, og de fleste oppositionspartier ønsker også, at Iran skal være en atommagt. Hvis man støtter oppositionen for højtlydt og for tydeligt og for sporbart, vil det blive brugt imod oppositionen. Udenrigsministeren garanterede Europaudvalget for, at man gjorde sig overvejelser om, hvordan man kan hjælpe bedst muligt uden at skade.

Blandt sanktionsinstrumenterne er finansielle instrumenter en mulighed. Benzin er også en mulighed, da Iran er verdens næststørste eksportør. Men vi kan komme tilbage til sagen og vurdere de forskellige sanktionsmuligheder, når analysen er lavet.

Udenrigsministeren sagde til Pernille Frahm, at det ikke kun var atomspørgsmålet, man interesserede sig for i forhold til Iran, men også menneskerettighedssituationen.

Han kendte ikke noget til Nokias involvering, men et element i sanktionsdrøftelserne må være at hæmme regimets mulighed for at blokere for internettet. Udenrigsministeren svarede Lone Dybkjær, at han ikke vidste noget specielt om kvindernes situation i Iran, men han vidste, at kvinderne var aktive i oppositionsbevægelsen, og at der også var kvinder, der var blevet arresteret.

3. Ukraine

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 116 (side 212, senest behandlet i EEU 13/11-09)

Udenrigsministeren: På rådsmødet vil der være en frokostdrøftelse af situationen i Ukraine efter præsidentvalget, der fandt sted søndag den 7. februar.

Valget endte jo – som I ved – med en kneben sejr til den tidligere premierminister Janukovitj.

Det er glædeligt, at udenlandske observatører generelt er tilfredse med afviklingen af valget, der har haft en forholdsvis høj valgdeltagelse. Det vidner trods alt om, at demokratiet har fundet rodfæste i Ukraine.

Nu gælder det så om, at Ukraine bruger den politiske afklaring til at skabe stabilitet, så reformarbejdet kan fortsætte. Det er ingen hemmelighed, at nødvendige reformer er blevet udskudt på grund af den langvarige valgkamp. Ukraine er hårdt ramt af den økonomiske krise, og der er brug for politisk handling.

Fra EU's side har vi allerede lagt op til en meget ambitiøs dagsorden med Ukraine. Det er det land under det østlige partnerskab, som vi tilbyder det mest vidtgående samarbejde, bl.a. inden for energi og handel.

Vi forventer at afslutte forhandlingerne om en associeringsaftale og en omfattende frihandelsaftale i 2010. Det er vores håb, at Janukovitj vil fortsætte samarbejdet med EU. Det var i hvert fald det, han gav udtryk for under min samtale med ham i forbindelse med mit seneste besøg i Ukraine.

Jeg forventer, at der er bred tilslutning i EU til at fastholde den ambitiøse kurs i forhold til Ukraine.

Jeppe Kofod syntes, det så ud til at have været et forholdsvis demokratisk valg, som havde bragt Janukovitj tilbage igen. Så vidt han forstod, var Janukovitjs dagsorden også medlemskab af EU. Han spurgte, hvordan regeringen tolker situationen i Ukraine.

Pia Adelsteen noterede sig, at den nyvalgte præsident var mere russiskvenlig. Derfor spurte hun, om han reelt ønsker at fortsætte reformarbejdet, eller om det går i stå.

Udenrigsministeren sagde, at det ser ud til, at Janukovitj har vundet præsidentvalget, og internationale observatører siger, at valgproceduren har været i orden denne gang. Udenrigsministeren mente ikke, det var mærkeligt, at den orange revolution havde tabt, da der var så stor splittelse blandt de partier, der stod bag den. Timosjenko nægter at træde tilbage, hvilket hun har ret til, da hun har flertal i parlamentet. Men så kan Janukovitj udskrive valg. Uden-

rigsministeren mindede om, at det faktisk var Janukovitj, der i sin tid anmode-
de om medlemskab i EU. Udenrigsministerens indstilling var stadig væk, at
Ukraine skal have et medlemskabsperspektiv, da dette er vigtigt for Europas
stabilitet. Da udenrigsministeren var i Ukraine, talte han også med Janukovitj,
som havde bekræftet, at han stadig væk gerne så Ukraine som medlem af
EU, men han vil ikke gå hurtigere frem, end befolkningen ønsker. Derfor men-
te udenrigsministeren, man skulle tage imod den nye præsident med et åbent
sind.

4. Zimbabwe

– Vedtagelse

KOM (2010) 0019

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 213 (side 698, senest behandlet i EUU 22/1-09)

Udenrigsministeren: Rådet forventes at foretage en begrænset lempelse af EU-sanktionsregimet for Zimbabwe. Vi gør det på opfordring af Tsvangirai.

Konkret slettes otte zimbabwiske virksomheder, der p.t. er omfattet af EU's restriktive foranstaltninger, fra sanktionslisten. Samtidig foretages en opdatering af person- og virksomhedslisterne, hvorved yderligere én virksomhed og seks personer slettes. Under de ledsagende foranstaltninger vedrørende EU's fællesskabsbistand lægges op til åbning for finansiering af projekter, der støtter implementering af magtdelingsaftalen.

Lempelsen markerer en mere strategisk anvendelse af de restriktive foranstaltninger fra EU's side. Fra dansk side støtter vi, at der sendes et klart signal om tilfredshed med de reformer, der trods alt er gennemført indtil nu, selv om de selvfølgelig langt fra er nok. Samtidig er det regeringens politik, at EU bør være rede til at overveje yderligere lempelser, hvis fremskridtene i reformprocessen fortsætter, herunder fremskridt i forfatningsprocessen. Omvendt forbeholder EU sig også retten til at stramme sanktionsregimet igen, hvis reformprocessen går i stå.

Tsvangirais parti har opfordret til lempelsen af sanktionerne, fordi der er fremskridt, og fordi det vil lette deres daglige samarbejde med Mugabe og hans folk. Men de understreger også, at EU ikke fuldstændig skal lempe de restriktive foranstaltninger uden "modydelser" fra Zanu – altså Mugabes parti – i form af yderligere konkrete reformtiltag.

Jeppe Kofod spurgte, hvor langt man vil gå med sanktioner, og rejste spørgsmålet, om man kan målrette sanktionerne mod Mugabe, som havde forfærdelige ting på samvittigheden.

Steen Gade mente, vi er nødt til at balancere for at se, om vi kan få Mugabe udmanøvreret.

Udenrigsministeren beroligede ordførerne med, at Mugabe ikke bliver slettet af listerne, men visse virksomheder og visse personer bliver taget af listerne efter ønske fra Tsvangirai.

5. Sri Lanka

– Vedtagelse

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Udenrigsministeren: Rådet forventes at vedtage en forordning om midlertidig tilbagetrækning af EU's særlige handelspræference til Sri Lanka, GSP+, som vi jo har drøftet her.

Fra dansk side støttes en konsekvent EU-linje, hvor der holdes fast på betingelserne for at modtage GSP+, som et særligt incitament til fremme af menneskerettigheder og god regeringsførelse.

Kommissionens forslag om en tilbagetrækning af GSP+ til Sri Lanka er baseret på en grundig og uvildig undersøgelse, der omfatter perioden fra Sri Lanka blev tildelt GSP+ i juni 2005 til september 2009. Konklusionen er, at Sri Lanka ikke har efterlevet FN's konventioner om civile og politiske rettigheder, tortur og børns rettigheder. Derfor har det været nødvendigt fra EU's side at tage denne konklusion til efterretning og stramme op i forhold til Sri Lanka. Jeg føler også selv med de seneste dages begivenheder i forhold til oppositionen i Fonseca, at der ikke er noget, der taler for, at vi er gået for hårdt til værks ved at ændre på GSP+.

Det er afgørende, at EU fortsat engagerer Sri Lanka for at fastholde en dialog omkring menneskerettigheder og god regeringsførelse. EU's hensigt er ikke at straffe, men at medvirke til at Sri Lankas regering ændrer adfærd.

Der er tale om en midlertidig tilbagetrækning af Sri Lankas GSP+ status, som vil kunne omgøres, hvis Sri Lanka atter effektuerer og reelt efterlever de berørte konventioner.

Steen Gade støttede selvfølgelig den danske position og syntes, der var grund til at gå i en meget offensiv dialog med styret i Sri Lanka.

Udenrigsministeren syntes ikke, der var kommet de lovede fremskridt med hensyn til at give tamilerne større selvstyre. Vi følger situationen meget nøje, og udenrigsministeren syntes ikke, den så godt ud. Efter den seneste udvikling syntes han, man var nødt til at stoppe for GSP+, både af hensyn til tamilerne og af hensyn til oppositionens muligheder for at agere.

6. Haiti

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 3 (tillæg til samlenotat side 3)

EUU alm. del (09) – bilag 179 (skriftlig forelæggelse af 15/1-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 213 (side 593, senest behandlet i EUU 22/1-09)

Udenrigsministeren: Haiti er på dagsordenen på EU's udenrigsrådsmøde den 22. februar, hvor der forventes en drøftelse af bl.a. den kommende donorkonference i slutningen af marts eller i april.

I Haiti går nødhjælpsarbejdet fremad. Systematisk uddeling af nødhjælp er blevet iværksat, og en vaccinationskampagne er påbegyndt.

Også sikkerhedssituationen er blevet forbedret. Der har kun været få tilfælde af tumult ved uddeling af fødevarer, men der har ikke været nogen alvorlige episoder. En række EU-lande har sendt omkring 350 gendærmer til Haiti og dermed bidraget væsentligt til forbedring af sikkerhedssituationen.

FN står i spidsen for både nødhjælpsarbejdet og sikkerheden. FN's appel om hjælp fra det internationale samfund er pr. 5. februar dækket med godt 88 pct. af det, der er blevet lovet. Det er egentlig ganske flot. Vi har bidraget med 115 mio. kr., og EU – det vil sige EU-Kommissionen og medlemsstaterne tilsammen – har bidraget med 1,58 mia. kr.

Der har været omtale af en mulig udsendelse af et EU-bidrag til at hjælpe med at sikre husly til de mange hjemløse i Haiti. Det er ved at blive undersøgt, om man fra europæisk side kan bidrage til opgaven, men indtil videre – må jeg oplyse – ligger der ingen konkrete forslag på bordet. Det er noget, som først er ved at blive drøftet nu.

For Danmark er det vigtigt, at EU og det internationale samfund samarbejder om at yde den relevante langsigtede bistand til genopbygningen af Haiti, og at dette sker på en koordineret måde under ledelse af FN. En grundig analyse af genopbygningsbehovene er vigtig for at sikre, at genopbygningen sker på et solidt fagligt grundlag. Det er samtidig vigtigt for Danmark, at EU udarbejder en samlet EU-strategi, som skal medvirke til at sikre, at der ikke sker overlap i forhold til andre aktørers indsats.

Jordskælvet på Haiti har givet anledning til diskussioner om EU's kriseberedskab. Det er Danmarks holdning, at EU's kriseberedskab skal være i stand til at reagere hurtigt og professionelt og støtte op om FN i krisesituationer.

Det er klart, at vi både internationalt og i EU-regi skal lære af de erfaringer, vi gør i forbindelse med de forskellige katastrofer, så vi kan gøre det bedre næste gang. Det gjorde vi også efter tsunamien. Da satte vi et modulbaseret beredskab i gang, som man kunne trække hurtigt på. Jeg har spurgt kommissæren, om han fandt, at det havde fungeret tilfredsstillende. Han skulle komme med kritik, hvis med-

lemslandene ikke leverede ind til modulet. Han oplyste på det sidste møde, at han var tilfreds med, hvordan det modulbaserede beredskab havde virket.

Frank Aaen pointerede, at efterhånden som hjælpen til Haiti går over fra at være nødhjælp til at være hjælp til genopbygning, er det meget vigtigt, at haitianerne har kontrol med deres egen udvikling.

Pia Adelsteen henviste til det, der står i samlenotatet om, at man overvejer at sende et ungdomskorps ud til Haiti. Hun mente ligesom regeringen ikke, man skulle sende unge mennesker ud at se de frygtelige ting, men at der skulle være tale om erfarne mennesker.

Michael Aastrup Jensen støttede ligeledes regeringen i at sige nej til udsendelse af et ungdomskorps til brændpunktet Haiti, da det kunne være farligt.

Lone Dybkjær mente godt, unge, som tog ud af idealistiske grunde, kunne gøre en indsats.

Udenrigsministeren var enig med Frank Aaen i, at det er Haiti selv, der skal styre sin udvikling, men det gør ikke noget, at omverdenen hjælper dem med det.

Udenrigsministeren havde advaret imod ungdomskorpset, idet han ikke mente, man kunne have masser af unge til at gå i vejen for de professionelle i forbindelse med nødhjælpen. Men på længere sigt kunne et ungdomskorps godt være en god idé, når det drejer sig om genopbygning.

Udg. 7. Krisestyringsmekanisme

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 3 (tillæg til samlenotat side 5)

Udenrigsministeren: Punktet er udgået af dagsordenen.

8. (Evt.) Mellemøsten

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 3 (tillæg til samlenotat side 6)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 164 (side 437, senest behandlet i EUU 4/12-09)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Yildiz Akdogan havde dagen før hørt, at det palæstinensiske selvstyre igen var ramt af en korruptionsskandale, og var bekymret for, at vi støttede nogle grupper, der i høj grad misbruger hjælpen, idet det skaber mistillid hos befolkningen. Derfor spurgte hun, hvordan vi har tænkt os at målrette hjælpen, så den kommer befolkningen til gode.

Frank Aaen forstod på nyhederne fra dagen før, at EU og Danmark gør for lidt i forhold til korruptionen, fordi vi meget gerne vil være gode venner med selvstyret, idet vi bedre kan lide dem end Hamas.

Han opfordrede til, at man øger presset på Israel for at få løst den katastrofale situation i Gazaområdet. Han vidste, at udenrigsministeren ville protestere mod, at man afviser, at delegationer fra parlamenter kan komme ind i området.

Udenrigsministeren medgav, at korruption hele tiden havde været et stort problem for Fatahbevægelsen. Til gengæld har vi haft tillid til Fayad og hans antikorrupsionspolitik. Udenrigsministeren understregede, at vor bilaterale støtte ikke går ind i en kasse, som styret kan tage af, men til projekter, som NGO'erne er involveret i. Der skulle være styr på det, og vi kan følge penge. Vi overvejer, hvordan vi kan styrke indsatsen, f.eks. ved at udsende antikorrupsionshjælpere. Men både EU og USA giver budgetstøtte, som kan ende i de forkerte lommer. Udenrigsministeren gjorde gældende, at fordi man er imod korruption, går man ikke ind for et militærstyre som Hamas.

Udenrigsministeren var enig med Frank Aaen i, at presset mod Israel må øges. Det samme gælder presset mod Ægypten. Udenrigsministeren havde protesteret mod, at Det Udenrigspolitiske Nævn ikke havde fået tilladelse til at komme ind i Gaza. Importen til Gaza er dog steget med 28 pct. i løbet af 2009, og nu kommer der glas og plastic ind, så nogle af husene kan blive repareret. Men det er ikke nok. Der skal gang i den civile økonomi.

Yildiz Akdogan forstod, at Danmarks bilaterale bistand går direkte til projekter, men spurgte, om han ville tage spørgsmålet om korruption op på EU-niveau.

Udenrigsministeren bekræftede, at han ville tage spørgsmålet op på det kommende møde over for Lady Ashton. Det er vigtigt, at selvstyret kan betale sine skolelærere og politibetjente og sygeplejersker i Gaza, og i mange tilfælde kan EU sætte pengene direkte ind på de pågældende personers konti, så de ikke kommer på selvstyrets budget. Men selvfølgelig er det en hjælp til

19. Europaudvalgsmøde 12/2-10

budgettet, at det ikke skal afholde de udgifter. Vi har en interesse i, at Vestbredden ikke bryder sammen, og at befolkningen i Gaza får en menneskelig tilværelse.

9. Klimaændringer

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 3 (tillæg til samlenotat side 8)

Udenrigsministeren: Klimaforandringer er sat på dagsordenen af formandskabet efter opfordring fra en række medlemslande. Det afspejler, at de globale klimaforhandlinger fortsat ventes at være øverst på den interne EU-dagsorden i 2010 frem mod COP16 i Mexico til december. Som I ved, var klimaforandringer sat på dagsordenen for det ekstraordinære uformelle Europæiske Råd i går, men emnet blev som nævnt udsat til det ordinære Europæiske Råd den 25.-26. marts 2010, fordi man skulle bruge tid på det græske problem.

Statsministeren var den 9. februar i Europaudvalget for at forelægge det uformelle Europæiske Råd. Lad mig kort referere hans hovedpointer. Fra dansk side ses det som vigtigt, at vi nu påbegynder operationaliseringen af Copenhagen Accord, der skal spille ind til COP16 i Mexico. Statsministeren understregede på det møde, I havde med ham, at opstartsfinansieringen hurtigst muligt bør sættes i værk gennem kendte instrumenter. Statsministeren betonedede vigtigheden af hurtigt gennem handling at sende et signal til udviklingslandene om, at man stod ved den lovede finansiering. Men det har I jo drøftet med statsministeren den 9. februar.

Jeg forventer, at fokus for drøftelsen i Rådet for almindelige anliggender først og fremmest vil være det strategiske, navnlig EU's rolle i de globale klimaforhandlinger. Internt i EU har der været nogen refleksion over EU's indflydelse i de globale forhandlinger. Jeg regner med, at vi i det lys fremadrettet skal se på, hvordan EU's rolle skal være i internationale klimaforhandlinger fremover, hvor vi jo fortsat har formandskabet i COP15 frem til december, og hvordan europæisk indflydelse bedst sikres. Dette gælder i første omgang i forhold til opfølgningen på Copenhagen Accord, der blev forhandlet på plads i december, og spørgsmålet om implementering af opstartsfinansieringen.

Det er regeringens holdning, at EU bør fortsætte sit engagement i de globale klimaforandringer. Der er behov for en ledende EU-rolle. Derfor er det også glædeligt, at både det spanske formandskab og formanden for det Europæiske Råd, Van Rompuy, har gjort opfølgning på COP15 til en hovedprioritet. Dette emne diskuteres altså først til marts.

10. (Evt.) Kroatien

– *Vedtagelse*

SEK (2009) 1333

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 3 (tillæg til samlenotat side 10)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Lone Dybkjær spurgte, om der var noget nyt med hensyn til situationen i Kroatien.

Anne-Marie Meldgaard henviste til, at Europaudvalget havde haft besøg af en delegation fra Slovenien i den forløbne uge, hvor spørgsmålet om Kroatiens optagelse i EU havde fyldt temmelig meget i diskussionen. Derfor var hun interesseret i at høre, hvor langt man er nået med Kroatiens optagelse. Hun nævnte, at der i maj måned skal være en vejledende folkeafstemning i Slovenien om de grænsestridigheder, der er med hensyn til vandvejene.

Udenrigsministeren sagde, at man sætter Kroatien på dagsordenen for at lægge pres på Slovenien. Han syntes, det var trist, at sloenerne bliver ved med at trække det ud.

Lone Dybkjær mente, det ikke kun var sloenerne, der var et problem med. Det var også hollænderne.

Udenrigsministeren sagde, at der ikke var noget nyt med hensyn til den nederlandske position i forhold til Kroatien.

11. Forslag fra Kommissionen til Rådets afgørelse om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod Eritrea på grund af landets støtte til bevæbnede grupper i Somalia og dets grænsestrid med Djibouti

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 4 (tillæg til samlenotat side 2)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

12. Kommissionens forslag om nedsættelse af et dommerudvalg iht. TEUF art. 255

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2996+2997 – bilag 4 (tillæg til samlenotat side 5)

Udenrigsministeren: Jeg vil lige orientere om, at der i henhold til Lissabontraktatens artikel 255 skal nedsættes et dommerudvalg til bedømmelse af kandidaters kvalifikation til at udøve embederne som dommer og generaladvokat ved Domstolen og Retten.

EU-Domstolen har fremlagt et forslag til forretningsorden for dette udvalg. Der lægges op til en kort forretningsorden baseret på traktatens kriterier.

Regeringen finder overordnet EU-Domstolens forslag tilfredsstillende og vil arbejde for en hurtig vedtagelse. Blandt medlemslandene er der generel enighed om forslaget og vigtigheden af en hurtig vedtagelse med henblik på at sikre, at ud nævnelserne til dommer og generaladvokat ikke bliver bremset på grund af formaliteter.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 2994 (økonomi og finans) den 16. februar 2010

Dagsordenspunkt 5 henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

De øvrige dagsordenspunkter henhører under Finansministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af finansministeren.

Finansministeren: Sagen om revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2008 forelægges Europaudvalget til forhandlingsoplæg, mens de øvrige sager forelægges til orientering.

Jeg kan i øvrigt henvise til de aktuelle notater for sagernes nærmere indhold samt oplyse at dagsordenspunkt 4 vedrørende Grækenlands statistik er taget af Økofins dagsorden og ventes behandlet på Økofin til marts.

FO 1. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2008

– *Rådsanbefalinger*

Rådsmøde 2994 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Alm. del (09) – bilag 246 (Finansudvalgets udtalelse af 11/2-10 om decharge til Kommissionen)

Alm. del (09) – bilag 167 (Notat af 4/1-10 vedr. Revisionsrettens årsberetning)

Alm. del (08) – bilag 387 (beretning nr. 6 af 20/5-09 om gennemførelsen af EU's budget)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 116 (side 235, senest behandlet i EUU 13/11-09)

Finansministeren: Økofin forventes at vedtage sin henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2008.

Det er Parlamentet, der træffer afgørelsen om decharge, hvilket forventes at ske i slutningen af april.

Rådets henstilling er udarbejdet med udgangspunkt i Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2008. I udkastet til henstilling anbefaler Rådet, at der meddeles Kommissionen decharge for gennemførelse af budgettet. Henstillingen indeholder derudover en lang række bemærkninger og anbefalinger af såvel generel som sektorspecifik karakter.

Kommissionen skal efterfølgende træffe foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

I den del af revisionserklæringen, der omhandler regnskabernes rigtighed, anfører Revisionsretten, at regnskabet i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's

indtægter og udgifter samt finansielle stilling. Der er – for andet år i træk – tale om en positiv erklæring uden forbehold.

Hvad angår revisionserklæringen om de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, har Retten heller ikke i år set sig i stand til at afgive en positiv erklæring uden forbehold for alle de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed som helhed.

Retten afgiver en positiv erklæring uden forbehold for de underliggende betalinger vedrørende EU's egne indtægter og udgiftsområderne "Uddannelse og medborgerskab" samt "Administrationsudgifter og andre udgifter".

Endvidere afgiver Retten for første gang en positiv erklæring med forbehold på politikområdet "Landbrug og naturressourcer", idet den samlede fejlforekomst for hele området skønnes at ligge under Rettens acceptable fejlprocent på 2 pct. af betalingerne. Imidlertid tages der forbehold for betalingerne til udvikling af landdistrikterne, hvor den anslåede fejlforekomst stadig er højere end de acceptable 2 pct..

Sammenfattende kan bemærkes, at transaktionerne på de nævnte politikområder – der udgør 47 pct. af EU-budgettets udgiftsområder – er uden væsentlig fejlforekomst, idet Retten skønner, at der samlet set er fejl i under 2 pct. af betalingerne. Eller sagt med andre ord: Mindst 98 pct. af betalingerne på disse områder er fejlfri.

Retten afgiver en negativ erklæring om de underliggende betalinger på de resterende 53 pct. af EU-budgettets udgiftsområder. Der drejer sig om betalingerne på følgende tre politikområder: "Samhørighed", "Forskning, energi og transport" og "Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse". På disse områder vurderer Retten, at der er fejl i over 2 pct. af betalingerne.

Fejlforekomsten er fortsat størst på området "Samhørighed", der omfatter EU's strukturfondsforanstaltninger og forvaltes i et partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Retten vurderer her, at 11 pct. af det samlede beløb, som medlemslandene fik godtgjort, var fejlbehæftet.

Retten gentager, at komplicerede og uklare lovkrav på tilskudsområdet har stor betydning for fejlforekomsten i de underliggende transaktioner.

Derudover konstaterer Retten, at der er gjort yderligere fremskridt hvad angår Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer.

Rettens årsberetning indeholder i øvrigt ingen kritiske bemærkninger om Danmark.

Som det er fremgået af min redegørelse for revisionserklæringen, undersøger Retten med sin revision bl.a. arten og omfanget af de fejl, EU-udbetalingerne måtte være behæftet med. Det vil jeg gerne knytte et par yderligere kommentarer til.

Revisionsretten definerer fejl som transaktioner, der ikke er i overensstemmelse med gældende love og bestemmelser. Retten understreger, at konstateringen af fejl ikke kan fortolkes som tegn på svig. Retten oplyser i øvrigt, at den gennem årene kun er stødt på ganske få sager om formodet svig.

I de tilfælde, hvor der foretages fejludbetalinger, er der primært tale om, at den økonomiske forvaltning og kontrollen hermed ikke fungerer effektivt nok.

Dertil kan føjes, at fejludbetalinger til EU-støttemodtagere søges inddrevet ved brug af finansielle korrektioner eller sanktioner, således at de økonomiske tab for EU's kasse helt udlignes eller formindskes mest muligt.

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten atter anfører, at Kommissionens regnskaber giver et retvisende billede af EU's indtægter og udgifter samt dets finansielle stilling. Det er naturligvis i særdeleshed tilfredsstillende, at Retten for andet år i træk har kunnet afgive en positiv erklæring uden forbehold på dette område.

Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at Retten afgiver en positiv erklæring uden forbehold om de underliggende transaktioner eller betalinger vedrørende EU's egne indtægter samt på 47 pct. af EU-budgettets udgiftsområder. Det er en forbedring i forhold til 2007-regnskabet og det indtil videre bedste resultat.

Retten har også for regnskabsåret 2008 anerkendt, at gennemførelsen af EU-budgettet er blevet forbedret. Retten har således i de senere år kunnet afgive en positiv revisionserklæring uden forbehold for en gradvist større del af udgiftsbudgettets gennemførelse.

Det er imidlertid utilfredsstillende, at Retten atter i år har måttet afgive en revisionserklæring med væsentlige forbehold for de underliggende betalinger på lidt over halvdelen af EU-budgettets udgiftsområder.

Det ændrer imidlertid ikke på, at årsberetningen for 2008 ikke bare er "mere af det samme". Retten har endnu engang peget på reelle fremskridt i den finansielle forvaltning og kontrol. Det giver grundlag for en vis optimisme om muligheden for at opnå en revisionserklæring med endnu færre forbehold fra år til år.

FO Det er på denne baggrund min opfattelse, at vi fra dansk side – også i år – bør tilslutte os Rådets henstilling til Parlamentet om, at der gives Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet for 2008.

Det skyldes først og fremmest, at der kan konstateres en række mærkbare fremskridt i gennemførelsen af EU-budgettet, hvilket også som nævnt fremgår af Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2008. Dertil kommer, at de danske synspunkter i tilfredsstillende omfang er afspejlet i Rådets henstilling til Parlamentet.

Jeg kan afslutningsvis oplyse, at Finansministeriet efter mødet i Økofin vil søge at bidrage til, at de enkelte elementer i Rådets henstilling om decharge for regnskabsåret 2008 udmøntes bedst muligt.

Formanden henviste til, at Europaudvalget i maj måned 2009 havde lavet en beretning om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af EU's budget, og gik ud fra, at finansministeren også ville omtale den.

Kim Mortensen henviste til den diskussionen, der havde været for et års tid siden såvel i Europaudvalget som i Folketingssalen om den kritik, der var kommet fra Europa-Parlamentet om, at Kommissionen ikke var fuldt åben

med hensyn til bilagene. Derfor var man i den beretning, Europaudvalget afgav, enige om, at regeringen skulle arbejde på at få en aftale mellem Rådet og Europa-Parlamentet om at formalisere dechargeproceduren, sådan at man kunne undgå disse uoverensstemmelser mellem Rådet og Europa-Parlamentet. Det fremgår af notatet, at Danmark aktivt er kommet med forslag. Han ville gerne have nogle eksempler på, hvilke konkrete initiativer vi har taget fra Danmarks side.

Man kan se af papirerne, at det går fremad, og der er mange rosende ord om, at det går i den rigtige retning, hvilket han var glad for, da budgettet var et af kritikpunkterne imod EU-systemet. Nu var man oppe på, at procenten af de bevillinger, hvor fejlprocenten er under de acceptable 2 pct., er steget fra 45 til 47, hvilket ikke kan betegnes som exceptionelt godt, idet det betyder, at der stadig væk er fejl i 53 pct. af budgettet.

Pia Adelsteen syntes, det var under al kritik, at 53 pct. af budgettet stadig er fejlbehæftet, selv om der har kunnet konstateres en lille bedring. Dansk Folkeparti går ligesom tidligere imod forhandlingsoplægget.

Frank Aaen oplyste, at Enhedslisten ikke kan medvirke til forhandlingsoplægget, selv om der er konstateret små forbedringer.

Lone Dybkjær rejste det generelle spørgsmål, hvordan Lissabontraktatens ikrafttræden virkede på finansministerens område.

Hun spurgte, hvor stor en del af budgettet fejlene drejede sig om i kroner. Det er sejt arbejde at få rettet op på det, men hun syntes, det var fint, at Danmark gjorde noget for det.

Finansministeren bekræftede i anledning af formandens indledende bemærkninger, at Folketinget i maj sidste år vedtog en beslutning, der opfordrede regeringen til at arbejde for en aftale mellem Rådet og Parlamentet om en formalisering af dechargeproceduren, som kan føre til større gennemsækelighed og øge Parlamentets kontrol med forvaltningen af EU's budget, inden Parlamentet i 2010 skal træffe sin afgørelse om decharge for 2008-regnskabet. I den forbindelse afgav Europaudvalget en beretning, hvori man understregede, at den såkaldte gentlemanaftale fra 1970 mellem Rådet og Parlamentet ikke længere er tidssvarende. Som en opfølgning af den beslutning arbejder vi fra dansk side for en aftale mellem Rådet og Parlamentet, som kan føre til en større gennemsækelighed. Vi har fremført det i Coreper, og vi har fra dansk side udarbejdet et forslag til en aftale mellem Rådet og Parlamentet, som kan forbedre samarbejdet mellem de to institutioner med hensyn til budgettet. Den skal indskrives i den såkaldte interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning, som under alle omstændigheder skal ændres i forbindelse med Lissabontraktatens ikrafttræden. Den 2. februar præsenterede vi Rådets budgetudvalg for vort initiativ. Modtagelsen var, at man ville udvise forsigtighed og se sagen an. Nu udstår så de egentlige forhandlinger og drøftelser om sagen – herunder selvfølgelig også om det danske forslag. De overvejelser, vi gør os i øjeblikket, er mere af timingsmæssig

karakter. Vi håber, det danske forslag kan komme ind, når man skal forhandle den interinstitutionelle aftale.

Som eksempler på sager, vi har lagt vægt på at få drøftet, nævnte finansministeren:

- En forenkling af regelsættet, der må forventes at kunne bidrage til at reducere risikoen for fejl. Det ligger helt på linje med Revisionsrettens anbefalinger.
- En styrkelse af Kommissionens vejledende indsats over for de enkelte medlemslandes forvaltnings- og kontrolorganer og udbredelse af "best practices".
- En bedre samordning af kontrolindsatsen for at øge brugbarheden af resultaterne og for at undgå dobbeltarbejde.
- Styrket samarbejde mellem Revisionsretten og de overordnede nationale revisionsorganer – hvilket herhjemme er Rigsrevisionen – med henblik på at opnå en yderligere sikkerhed i budgetgennemførelsen.

Grundlæggende mente finansministeren selvfølgelig ikke, det var godt nok, at 47 pct. af budgettet er uden væsentlige fejl. Når vi alligevel giver vor anbefaling, er det, fordi vi kan se, at det bliver bedre og bedre år for år. Vi kan også se, at der kommer større og større fokus på budgetgennemførelsen.

Finansministeren sagde til Lone Dybkjær, at formelt ændrer Lissabontraktaten ikke grundlæggende ved Parlamentets rolle i dechargeproceduren. Det er fortsat Parlamentet, der træffer afgørelse om decharge. Rådets henstilling, der indeholder en række anbefalinger og synspunkter, indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag. Rådet træffer fortsat afgørelse med kvalificeret flertal. Rådet har altid henstillet til Parlamentet, at det meddeler Kommissionen decharge, og det forventer vi også vil være tilfældet i år. Grundlaget for Parlamentets og Rådets dechargebehandling ændres dog, idet Kommissionen ifølge Lissabontraktaten skal forelægge en såkaldt evalueringsrapport for de to institutioner. Vi ved endnu ikke, hvornår Kommissionen vil fremlægge den første evalueringsrapport.

Kim Mortensen opfattede det sådan, at Danmark var et af de få lande, der lagde vægt på sagen, og opfordrede til, at vi støtter Europa-Parlamentet, som har godkendelseskompetencen.

Lone Dybkjær gentog sit spørgsmål om, hvor meget det fejlbehæftede beløb andrager i kroner. Men måske kan man få et skriftligt svar.

Hun præciserede, at hun med sit spørgsmål om konsekvenserne af Lissabontraktaten på finansministerens område ikke kun tænkte på dechargeproceduren, men også tænkte på, hvad der bliver besluttet i eurogruppen, og hvad der bliver besluttet i Økofin.

Pia Adelsteen hæftede sig ved, at der i samlenotatet står, at Revisionsretten ikke retter nogen kritik mod Danmark. Det må betyde, at vi er rigtig gode til at forstå reglerne, men at der må være nogle lande, som er meget dårlige til det, når der er fejl i 47 pct. af budgettet.

Finansministeren bekræftede over for Kim Mortensen, at Danmark fortsat lægger pres på, for at EU kommer til at følge det spor, han talte om før. Vores allierede er bl.a. Holland og UK. Han ville gerne på tirsdag opfordre Kommissionen til at fortsætte og forstærke arbejdet på dette område.

NOT Finansministeren lovede at fremsende et notat om de beløbsstørrelser, som Lone Dybkjær spurgte om.

I svaret til Pia Adelsteen sagde finansministeren, at der gør sig forskellige forhold gældende i de forskellige lande. Der er f.eks. nogle lande, som modtager meget store midler fra strukturfondene.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det, sådan som de to partier også havde gjort det i indstillingen fra Finansudvalget.

2. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten: Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud for Malta, Letland, Litauen, Ungarn, Polen og Rumænien

– *Rådskonklusioner og henstillinger*

KOM (2010) 0010, KOM (2010) 0024, KOM (2010) 0050

Rådsmøde 2994 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Rådsmøde 2994 – bilag 2 (tillæg til samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) - bilag 491 (side 1498, seneste behandling i EUU 26/6-09)

EUU alm. del (08) - bilag 302 (side 853 FO, forhandlings-oplæg forelagt EUU 27/2-09)

Finansministeren: Den økonomiske og finansielle krise har medført betydelig forværring af de offentlige finanser i EU. Ved udgangen af 2009 havde i alt 20 EU-lande modtaget henstillinger om at bringe deres offentlige underskud under 3 pct. af BNP, og i løbet af 2010 forventes flere EU-lande at få henstillinger.

På Økofinmødet den 16. februar skal vi drøfte, hvorvidt de lande, der modtog henstillinger i juli sidste år – dvs. Malta, Letland, Litauen, Polen, Rumænien og Ungarn – har gennemført effektive tiltag i overensstemmelse med deres henstillinger, nu hvor deres 6-månedersfrist for at gennemføre tiltag er udløbet. Der ventes støtte til Kommissionens vurdering af, at alle landene har gennemført effektive tiltag.

Der ventes endvidere enighed om reviderede henstillinger til Malta, Litauen og Rumænien, da de økonomiske udsigter i disse lande samtidig er klart værre nu, end de var, da henstillingerne blev vedtaget. Kommissionen foreslår, at alle tre lande får forlænget deres frist til at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP med ét år og får skærpede krav til strukturelle budgetforbedringer. De reviderede henstillinger er på linje med anbefalingerne i henstillingerne vedtaget af Økofin i december sidste år.

I forhold til Rumænien skal Økofin endvidere vedtage en ændring af rådsbeslutningen – som blev vedtaget den 6. maj 2009 – om mellemfristet betalingsbalanceassistance. Ændringen indebærer, at betingelserne vedrørende mellemfristet finanspolitisk konsolidering stemmer overens med anbefalingerne i den reviderede henstilling.

Regeringen støtter den vurdering, at alle seks lande har gennemført effektive tiltag i overensstemmelse med deres henstillinger. Regeringen støtter ligeledes forslagene om reviderede henstillinger til Malta, Litauen og Rumænien samt den ændrede beslutning om betalingsbalancestøtte til Rumænien.

Kim Mortensen spurgte, hvornår Danmark forventer igen at komme under de 3 pct. i budgetunderskud, som er målet i stabilitets- og vækstpagten, og ville gerne vide, hvordan Danmark står i forhold til de andre EU-lande.

Finansministeren pegede i relation til 3 pct. grænsen på, at i øjeblikket er der 20 EU-lande, som er inde i proceduren for lande, som har for store underskud, og at der ville komme flere til i 2010, bl.a. Danmark, som ventes at få et underskud på 5,5 pct. af BNP. I maj måned ville Kommissionen formentlig tage en drøftelse med Danmark, og så kunne vi vel forvente at komme ind i denne procedure i september måned ligesom en række andre lande. Danmark befinder sig i den laveste ende af skalaen over lande, der har problemer. Vi kan sammenligne os med Tyskland. Grækenland falder helt uden for skemaet. Lande med store problemer er Storbritannien, Spanien og Portugal.

3. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten: Pakke vedr. Grækenland

KOM (2010) 0026

– *Hhv. rådsudtalelse, rådshenstilling, rådskonklusioner og rådsafgørelse*

Rådsmøde 2994 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 365, senest behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (08) - bilag 302 (side 853 FO, forhandlings-oplæg forelagt EUU 27/2-09)

Finansministeren: Den økonomiske situation i Grækenland er meget alvorlig. Grækenland havde et underskud på næsten 13 pct. af BNP i 2009 og en gæld på over 113 pct. af BNP. Den græske regering har derfor fremlagt et ambitiøst stabilitetsprogram med en plan til at få de offentlige finanser tilbage på sporet i kraft af en række konkrete tiltag.

Finansministrene fra eurolandene vil på møderne i eurogruppen og Økofin den 15. og 16. februar vedtage nogle udtalelser og afgørelser, der støtter den græske konsolideringsplan og skal styrke den græske plans troværdighed på markederne. Det drejer sig konkret bl.a. om følgende initiativer:

- En udtalelse om Grækenlands stabilitetsprogram.
- En henstilling om strukturreformer.
- En afgørelse der retter pålæg til Grækenland om at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud senest i 2012.

Det såkaldte pålæg, der er en skærpet henstilling, fastslår, at Grækenland – på linje med Grækenlands egen plan – skal sikre strukturelle budgetforbedringer på mindst 3½ pct. af BNP i både 2010 og 2011 samt mindst 2½ pct. af BNP i 2012, det vil sige i alt knap 10 pct. af BNP over tre år, for at få underskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2012.

Pålægget indeholder også anbefalinger til de konkrete midler til at nå budgetmålene, som ligeledes er i overensstemmelse med stabilitetsprogrammet, og som vedrører en række konkrete tiltag på indtægts- og udgiftssiden. I 2010 lægges der overvejende op til budgetforbedringer på indtægtssiden, blandt andet ved at reformere skattesystemet, bekæmpe skatteunddragelse samt modernisere skatteadministrationen. Grækenland vil – igen støttet af anbefalingerne – i løbet af konsolideringsperioden også gennemføre væsentlige effektiviseringer og besparelser på en lang række udgifter. Det gælder også de offentlige lønninger, som er steget kraftigt, hvilket har medvirket til at presse lønstigningerne i den private sektor op og helt ude af takt med græsk produktivitetsvækst. Det er derfor nødvendigt – for de offentlige finanser, men i høj grad også for den græske beskæftigelse – at nedbringe lønudgifterne. Grækenland skal endvidere i samarbejde med Kommis-

sionen udarbejde en handlingsplan med henblik på at styrke indsatsen med at producere statistik for offentlige finanser, der overholder de fælles EU-standarder. Henstillingen om strukturreformer anbefaler Grækenland med start i 2010 at konkretisere og gennemføre en pakke af strukturreformer, herunder pensions- og sundhedsreformer samt reformer, der øger arbejdsudbuddet og konkurrenceevnen.

EU's stats- og regeringsledere drøftede Grækenland på det uformelle møde i Det Europæiske Råd i går. Det Europæiske Råd vedtog en erklæring, der slår fast, at alle EU-lande står sammen om en fælles linje, der bakker op om indsatsen fra den græske regering, der forpligter sig til at gøre det nødvendige, herunder at vedtage yderligere tiltag for at nå de ambitiøse mål i stabilitetsprogrammet. Det Europæiske Råd opfordrer Økofin til at vedtage anbefalingerne under stabilitets- og vækstpagten på grundlag af Kommissionens forslag og de yderligere tiltag, som den græske regering har annonceret, og opfordrer til løbende overvågning, i det omfang det måtte vise sig nødvendigt. Erklæringen fastslår endvidere, at hvis det bliver nødvendigt, vil eurolandene skride til koordinerede tiltag, der beskytter den finansielle stabilitet i euroområdet, og noterer, at den græske regering ikke har anmodet om finansiell støtte.

Det er en stor fordel for Grækenland at være med i euroen – især i den aktuelle situation – og at få disse anbefalinger inden for rammerne af pagten. Problemerne skyldes altovervejende en usund græsk økonomisk politik i en årrække, og den internationale krise har naturligvis øget problemerne. Grækenland oplever stigende obligationsrenter, men renterne havde uden tvivl været langt højere, hvis Grækenland ikke havde været med i euroen, eller hvis pagten ikke havde understøttet troværdigheden i den græske konsolideringsplan. Disse anbefalinger vurderes derfor at spare Grækenland for mange penge. Et groft regneeksempel er, at det offentlige underskud rundt regnet stiger med en hel procent af BNP, hver gang rentespændet på årsbasis stiger med blot én procentenhed.

Regeringen støtter naturligvis alle tiltagene inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten. Danmark har formelt ikke stemmeret i sagen, da Grækenland er et euroland. Store sager om implementeringen af pagten er generelt vigtige for hele Europa, især denne ekstreme sag i lyset af de grænseoverskridende effekter.

Kim Mortensen forstod på det referat af det møde i Det Europæiske Råd, finansministeren havde givet, at man betragtede Grækenland som et enestående tilfælde. Han rejste spørgsmålet, hvordan vi undgår, at der kommer flere eksempler som det græske. Det foregår der en diskussion om mellem eurolandene. Derfor spurgte Kim Mortensen, i hvilket omfang Danmark bliver berørt af de konklusioner, man drager. Han gik ud fra, at de i fuldt omfang også gælder Danmark, idet vi har tilsluttet os konvergenskriterierne.

Pia Adelsteen spurgte med udgangspunkt i det, der står om, at der er afsløret svagheder i det græske statistiske system, om vi kan være sikre på, at der ikke er svagheder i andre landes statistiske systemer.

Hun spurgte, hvad prisen er for at genoprette euroen, og om Danmark i givet fald kommer til at bidrage.

Frank Aaen pegede på, at der ikke blot er tale om statistikproblemer i Grækenland, men om langt større problemer, idet den kurs, Grækenland brugte til omregning, da det trådte ind i eurozonen, var så høj, at det meste af den græske industriproduktion er blevet udkonkurreret og ikke kan klare sig i det indre marked. Han henviste til, at man i forbindelse med folkeafstemningen om euroen herhjemme havde peget på, at landene blev sat under administration, hvis de ikke kunne klare sig i euroland, og det mente han nu var tilfældet for Grækenland, selvom en noget forpjusket græsk minister stod op og sagde, at det skam var Grækenlands egen plan. For Frank Aaen var det et bevis på, at euroen er et rigtigt dårligt projekt, og han var glad for, at Danmark ikke var med. Han spurgte, hvad den krise, euroen er ude i, vil få af konsekvenser for Danmark, fordi vi har bundet os så stærkt til euroen.

Lone Dybkjær forstod, at Det Europæiske Råd havde vedtaget en erklæring angående Grækenland, og at Grækenland ville kunne låne nogle penge, men hun havde svært ved at se, hvad man var blevet enige om at hjælpe Grækenland med pengemæssigt.

Hun ville gerne vide, om man kunne gøre noget strukturmæssigt for at hjælpe Grækenland, f.eks. med at omstille produktionen fra dårlig tobak til noget mere fornuftigt.

Hun hørte til dem, der mente, vi skulle være med i euroen, men forstod, at regeringen var lidt tøvende.

Michael Aastrup Jensen syntes ligesom finansministeren, at Grækenland skulle prise sig lykkelig, fordi de var kommet med i euroen, idet deres økonomiske situation ellers ville have set langt alvorligere ud. Det ville være Island gange fem. En ting er, at man kan sende flere strukturmidler til Grækenland, og at man kan finde en eller anden midlertidig løsning, men på længere sigt drejer det sig om, at der skal laves store reformer. Derfor blev han lidt nervøs, når han så de kommunistiske fagforeninger kæmpe imod, at man laver de nødvendige reformer. Han spurgte på den baggrund, hvor meget pres man kan lægge på den græske regering for, at den holder sig på reformsåret. Han mente, Grækenland havde fremstillet situationen som rosenrød, og spurgte, hvordan man vil stramme op, så man får valide statistiske oplysninger fra medlemslandene.

Finansministeren sagde til Kim Mortensen, at man med Grækenland står over for et meget ekstremt tilfælde.

I svaret til Pia Adelsteen sagde finansministeren, at man ikke kan sige, at vi blot står over for svagheder i det græske statistiksystem. Der er tale om misinformation, og det græske statistiksystem er bundråddent. Det vil være Eurostat, der i samarbejde med den græske regering skal genopbygge det. Det vil sandsynligvis betyde, at der vil komme folk til Grækenland og hjælpe med at bygge tingene op igen.

Der er ingen omkostninger forbundet med eurosamarbejdet, så det kommer ikke på tale, at Danmark skal bidrage til at betale prisen.

Det er ikke euroen, der er i problemer; det er den græske økonomi, der er i problemer, sagde finansministeren til Frank Aaen. Regeringen mener fortsat, at der er en række væsentlige politiske og økonomiske fordele ved dansk deltagelse i euroen. Han mente, vi fik et eksempel herpå under den økonomiske krise, hvor eurolandene fik sat renten ned til gavn for vækst og beskæftigelse, mens vi i Danmark måtte sætte renten op for at forsvare kronen. En af de vigtigste fordele vil være deltagelse i eurogruppen, hvor der i dag foregår drøftelser af disse spørgsmål, som vi er afskåret fra at deltage i.

Når man diskuterer prisen, er det vigtigt at gøre sig klart, at hele verden står over for betydelige økonomiske udfordringer, hvad enten landene er inden for eller uden for euroen. Problemerne er ikke euroens skyld. Tværtimod er euroen en del af løsningen. Vi må konstatere, at Danmark desværre ikke deltager i drøftelserne i eurogruppen og dermed ikke har indflydelse på de beslutninger, eurolandene træffer. Det, vi oplever, viser, hvor vigtig EU's vækst- og stabilitetspagt er. Vi skal være tilfredse med, at man griber ind, når underskuddet bliver for stort.

Finansministeren pointerede, at det, der er afgørende for den græske økonomiske udvikling, er de finansielle markeders tillid eller mistillid til de foranstaltninger, som den græske regering gennemfører. Det er den græske regerings opgave at få rettet op på de strukturelle ubalancer, som er i den græske økonomi.

Den erklæring, der kom fra Det Europæiske Råd i går, indeholder 5 punkter:

1. Det Europæiske Råd bakker op om indsatsen fra den græske regering, der forpligter sig til at gøre det nødvendige – herunder at vedtage yderligere tiltag for at nå de ambitiøse mål i stabilitetsprogrammet for 2010 og de efterfølgende år.
2. Det Europæiske Råd opfordrer den græske regering til at gennemføre alle tiltagene på en effektiv måde og reducere budgetunderskuddet med 4 pct. af BNP i 2010.
3. Det Europæiske Råd opfordrer Økofin til på mødet den 16. februar at vedtage anbefalinger under vækst- og stabilitetspagten på grundlag af Kommissionens forslag og de yderligere tiltag, som den græske regering har annonceret.
4. Det Europæiske Råd understøtter, at Kommissionen i samarbejde med ECB vil overvåge implementeringen af anbefalingerne samt om nødvendigt foreslå yderligere tiltag og i den henseende også trække på IMF's kompetence. Den første vurdering af det vil finde sted i marts måned.
5. Hvis det bliver nødvendigt, vil eurolandene skride til koordinerede tiltag, der beskytter den finansielle stabilitet i euroområdet. Det Euro-

pæiske Råd noterer sig i den forbindelse, at den græske regering ikke har anmodet om finansiel støtte.

Den erklæring bakker vi op om.

Kim Mortensen regnede med, at en række lande ville have problemer med at leve op til konvergenskriterierne i en årrække fremover, og kunne derfor godt forestille sig, at man i eurozonen gik ind i diskussioner af en forpligtende karakter for de lande, der er med i eurozonen. Derfor mente han, det var vigtigt, at Danmark bliver medlem af eurozonen.

Frank Aaen mente ikke, det kunne nytte noget, at vi bare siger, at euroen er Guds gave til den europæiske befolkning. Man må indse, at i det indre marked udkonkurrerer de stærke økonomier de svage. Han ville ikke frikende grækerne for at have noget af skylden, men noget skyldes altså også det indre marked og euroen. Han mente, det kunne være interessant at få at vide, hvilken rolle euroen havde spillet for de græske spekulanter, som havde boltret sig i det indre marked, mens arbejderne nu skal gå ned i løn for at redde økonomien i Grækenland.

Det er korrekt, at den danske rente steg, fordi den danske krone er koblet op på euroen uden at være en del af den, men lige siden Danmark sagde nej til euroen, har Danmark haft ualmindeligt lave renter, og i øjeblikket har vi en stærkt faldende rente, så han syntes, man skulle lade være med at sige, at det havde været bedre for Danmark at være medlem af euroen på grund af renten.

Lone Dybkjær pegede på, at Grækenland selv havde valgt at gå ind i euroen og dermed vel vidste, hvad de gik ind til.

Hun takkede for redegørelsen for konklusionerne fra Det Europæiske Råd, men mente ikke, Europaudvalget havde fået oversendt dem endnu.

Hun spurgte drillende, om den græske regering er lige så reformivrig, som Venstre er det i Danmark.

Pia Adelsteen fremførte, at når man har en vækst- og stabilitetspagt, som vi også har tilsluttet os, er det vigtigt, at landene overholder den. Der er lande, der overhovedet ikke overholder den, men EU gør ikke noget ved det – udover at komme med nogle erklæringer.

Finansministeren fastholdt i svaret til Frank Aaen, at problemerne i Grækenland ikke skyldes euroen, men at Grækenland i en årrække ikke har haft styr på sin økonomiske politik og tilsyneladende har en for stor offentlig sektor og har haft lønstigninger, som har været helt ude af proportion med produktiviteten. Finansministeren mente ikke, der var nogen fribilletter i den økonomiske politik for noget land. Det indre marked har bidraget til vækst og beskæftigelse i Europa – altså stik modsat hvad Frank Aaen siger.

I svaret til Lone Dybkjær sagde finansministeren, at den danske regering er lysår foran i arbejdet med reformer og har været det siden 2001. Grækerne ser på os med misundelse.

Udg. 4. (Evt.) Statistik - Grækenland

– *Handlingsplan*

KOM (2010) 0001

Rådsmøde 2994 – bilag 1 (samlenotat side 22)

Rådsmøde 2994 – bilag 2 (tillæg til samlenotat side 8)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 220 (side 574, senest behandlet i EUU
13/1-10)

Finansministeren: Dette punkt er udgået.

5. Det Indre Marked - Servicedirektiv

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 2994 – bilag 1 (samlenotat side 24)

KOM (2006) 0160 – bilag 1 (grundnotat af 17/5-06)

EUU alm. del (09) – bilag 37 (side 1663, senest behandlet i EUU 22/9-09)

Finansministeren: Økofin forventes at vedtage rådskonklusioner om det indre marked. Konklusionerne sætter navnlig fokus på det indre marked for tjenesteydelser og opfølgningen på servicedirektivet.

Økofins konklusioner understreger vigtigheden af EU's indre marked for vækst og beskæftigelse, og at et styrket indre marked derfor bør være et af prioriteringsområderne i den kommende EU 2020-strategi. Det hilses således velkomment, at kommissionsformanden i sine politiske retningslinjer for den nye Kommission har tilkendegivet at ville arbejde for en opdatering af det indre marked.

Det indre marked for tjenesteydelser er et nøgleelement i relation til at øge konkurrencen og vækstpotentialet i EU, og det er derfor vigtigt at sikre en hurtig implementering af servicedirektivet i alle EU-lande. Det er ligeledes vigtigt, at der fremover fokuseres på at få udnyttet potentialet på tjenesteydelsesområdet fuldt ud, og konklusionerne lægger blandt andet vægt på evalueringen af implementeringen og de økonomiske effekter af servicedirektivet.

Konklusionerne fremhæver desuden behovet for at gøre brug af mere dybdegående markedsundersøgelser, moderne og effektive reguleringsinitiativer samt EU's statsstøtteregler, som alle er vigtige værktøjer i forhold til at skabe et mere velfungerende indre marked.

Et effektivt indre marked, herunder for tjenesteydelser, er af stor betydning for vækst og beskæftigelse i EU og i Danmark.

Regeringen kan støtte rådskonklusionerne.

Kim Mortensen forstod, at det var ret få lande, der havde implementeret tjenesteydelsesdirektivet fuldt ud, og spurgte, hvilke konsekvenser det havde for de lande, som ikke havde implementeret det fuldt ud, idet han påpegede, at det giver disse lande en konkurrencemæssig fordel. Han spurgte, om det er et anliggende for Kommissionen, eller om det i givet fald vil være en sag for Domstolen.

Pia Adelsteen spurgte i forlængelse af Kim Mortensens spørgsmål, hvilke sanktioner der er over for lande, som ikke har implementeret tjenesteydelsesdirektivet fuldt ud, idet hun gik ud fra, at vi som sædvanlig var blandt duksedrengene.

Lone Dybkjær forstod, at der kun var 3 lande, der havde gennemført servicedirektivet fuldt ud, selv om det skulle være på plads inden udgangen af 2009. Hvordan ligger gennemførelses-hastigheden for de øvrige lande?

Michael Aastrup Jensen betegnede det som dybt problematisk, at så få lande havde implementeret servicedirektivet fuldt ud. Vi har en interesse i, at de øvrige lande kommer med.

Finansministeren bekræftede, at for et lille land er det utroligt vigtigt, at konkurrencen kommer til at foregå på lige vilkår. De problemer, vi diskuterede herhjemme, hang sammen med forhold på arbejdsmarkedet og i forhold til arbejdsmiljøuddannelser, men da vi nu har løst de problemer, presser Danmark på for at få alle lande til at gennemføre servicedirektivet fuldt ud. Indtil nu har UK, Holland og Tjekkiet gennemført direktivet fuldt ud. De resterende lande mangler at implementere enkelte dele af direktivet, men de fleste venter at få det på plads inden for de nærmeste måneder. I et par lande vil det tage lidt længere tid. Det gælder Luxembourg, Belgien, Letland og Slovakiet.

Hvis direktivet ikke bliver implementeret, er der tale om en traktatkrænkelssag.

Kim Mortensen støttede, at vi skal presse på for at få alle landene til at implementere servicedirektivet i de nationale lovgivninger.

6. Udnævnelse af ny næstformand for Den Europæiske Centralbank

– *Rådsindstilling*

Rådsmøde 2994 – bilag 1 (samlenotat side 27)

Finansministeren: På mødet ventes en drøftelse af indstilling af kandidat til ny næstformand for ECB's direktion, da den nuværende næstformand Lucas Papademos skal træde tilbage den 31. maj 2010. Den nye næstformand bliver efterfølgende udnævnt af Det Europæiske Råd efter høring af Europa-Parlamentet og styrelsesrådet for ECB.

Danmark har på grund af det danske euroforbehold ikke stemmeret i sagen, og fra dansk side vil indstillingen derfor blive taget til efterretning.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 2993 (uddannelse, ungdom og kultur) den 15. februar 2010

1. Uddannelse for Europa i 2020

a) Rådets og Kommissionens fælles situationsrapport 2010 om gennemførelsen af "arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010"

– *Vedtagelse*

KOM (2009) 0640

Rådsmøde 2993 – bilag 1 (sammenotat side 1)

b) Diskussionsoplæg om uddannelse for Europa i 2020

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2009) 0647

Rådsmøde 2993 – bilag 1 (sammenotat side 8)

EU-note (09) – E 16 (EU-note af 4/12-09)

Undervisningsministeren: På mandag skal jeg mødes med mine europæiske kolleger til rådsmøde i Bruxelles.

Det eneste punkt på dagsordenen er "Uddannelse for Europa i 2020". Punktet er opdelt i to underpunkter. Det første underpunkt vedrører samarbejdet på uddannelsesområdet som led i Lissabonstrategien. Det andet er en udveksling af synspunkter om EU's kommende reformstrategi for vækst og beskæftigelse – altså afløseren for Lissabonstrategien.

Da Lissabonstrategien blev vedtaget i 2000, valgte man på uddannelsesområdet at følge op med selvstændige europæiske målsætninger for samarbejdet. Det gjorde man i den såkaldte strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet, der blev vedtaget – vist nok under det danske formandskab – i 2002. I 2003 blev der så hæftet fem benchmarks eller referenceværdier på det. Rapporten redegør for vores arbejde under denne strategiramme.

Jeg vil gerne understrege, at rapporten selvfølgelig fokuserer på europæiske tendenser. Der kan være meget stor forskel på situationen medlemslandene imellem, og det er ikke alle tal, som er helt retvisende. Konklusionerne i rapporten afspejler ikke nødvendigvis situationen i alle medlemslande. Alligevel synes jeg, at notatet om, hvordan det er gået med disse benchmarks, er særdeles interessant.

Først vil jeg lige nævne de fem benchmarks. Målene var følgende:

1. Inden 2010 måtte EU-gennemsnittet for elever, der går tidligt ud af skolen, ikke overstige 10 procent.

2. Inden 2010 skulle antallet af kandidater inden for matematik, naturvidenskab og teknologi i EU gerne øges med 15 procent, samtidig med at kønsrelaterede skævheder skulle mindskes.
3. Inden 2010 skulle mindst 85 procent af alle 22-årige i EU have fuldført en ungdomsuddannelse.
4. Inden 2010 skulle andelen af 15-årige med svage læsefærdigheder i EU være faldet med 20 procent i forhold til år 2000.
5. Inden 2010 skulle EU-gennemsnittet for voksnes deltagelse i livslang læring udgøre mindst 12,5 procent.

Disse benchmarks var altså mål for EU som helhed. For det første skal vi drøfte, om EU har nået det eller ikke. For det andet skal vi se på, hvordan det går i de enkelte lande i forhold til de andre lande.

Konklusionen er, at på fire ud af fem områder har EU som helhed oplevet en positiv udvikling. Det vedrører tidlige skole drop-outs, det vedrører ungdomsuddannelser, det vedrører voksnes deltagelse i livslang læring, og det vedrører kandidater i matematik, naturvidenskab og teknologi. Det femte benchmark, vedrørende læsefærdigheder, har desværre udviklet sig negativt.

Når det gælder Danmark, kan jeg sige, at Danmark har bidraget positivt til udviklingen på fire ud af de fem målepunkter, benchmarks – også på området læsefærdigheder, selv om der som nævnt på europæisk plan er en negativ udvikling i læsefærdighederne. Det område, hvor Danmark har oplevet en lille tilbagegang, vedrører færdiggørelsen af ungdomsuddannelser.

Rapporten giver os et overblik over områder, som vi også i Danmark kan have gavn af at sætte fokus på. De områder, der nævnes, er også danske interesseområder. F.eks. læsefærdighed og naturvidenskab og bestemt også deltagelse i ungdomsuddannelse, hvor vi nu kommer med Unge Pakke 2 til Folketinget i løbet af meget kort tid.

Hidtil har jeg talt om de gamle mål, altså frem til 2010. Nu er vi i 2010. Nu sætter vi mål for 2020. Det vil sige, vi taler om afløseren til Lissabonstrategien.

Formandskabet stiller to spørgsmål i diskussionsoplægget vedrørende målene frem til 2020. Det første handler om den rolle, som uddannelse bør spille i en strategi for vækst og beskæftigelse. Det andet vedrører ressourcer til uddannelse.

Uddannelse i et livslangt perspektiv er et bærende element for fremtidig vækst, beskæftigelse og social lighed. Vi har brug for fleksible uddannelsessystemer af høj kvalitet og klare mål for vores samarbejde. Derfor må man være enig med formandskabet i, at vi har nyttige redskaber på europæiske niveau, der kan understøtte det nationale arbejde. Det er vigtigt, at vi har de europæiske mobilitetsprogrammer. Det er vigtigt, at vi har den såkaldte Københavnsproces, som vedrører erhvervsuddannelserne. Derfor er det også vigtigt, at vi sidste år vedtog en ny strategiramme, som rækker frem til 2020.

Hvad angår ressourcer – altså penge til feltet – vil jeg understrege, at uddannelsesområdet selvfølgelig er et nationalt kompetenceområde. Landene bestemmer selv, hvordan vi finansierer uddannelserne. Hvad angår mobilitetsprogrammerne

og den europæiske socialfond kan der komme supplerende europæiske penge. Det er godt, men uddannelse og finansiering af uddannelse er selvfølgelig et nationalt spørgsmål.

Alligevel er det interessant at se sammenligningerne. Eksempelvis kan man se på Finland, som jo ligger helt, helt i top, men som, når det gælder de nordiske lande, ligger helt i bund, når det gælder udgifter. De kan altså et eller andet, som vi andre forhåbentlig kan lære af.

Selv om der ikke er nogen, der forpligtes – og jeg ikke beder om forhandlingsmandat – så synes jeg, at denne aktivitet, hvor vi måler os med hinanden, sætter fælles mål og sammenligner med andre lande og ser på, hvordan vi selv har nået målene, faktisk er meget stimulerende.

I hvert fald for ministrene og embedsmændene, men jeg håber også, det smitter af på den offentlige debat om de mål, vi sætter.

Pia Adelsteen sagde, at selv om hun principielt ikke syntes, EU skulle blande sig i uddannelsespolitikken, mente hun, de mål, der var sat op for 2010, var rigtig gode. Hun gjorde opmærksom på, at der i mange kommuner skal findes en masse penge, og hvis de kunne lære af Finlands eksempel, hvordan man kunne få bedre undervisning for færre penge, ville hun hilse det velkomment.

Pia Adelsteen pegede på, at de gamle mål ikke alle var opfyldt, og spurgte, om de gamle mål blev videreført, samtidig med at man opstillede nye mål for 2020.

Lone Dybkjær mindede om, at der var megen diskussion om Lissabonstrategien, dengang man gennemførte den, idet mange rejste spørgsmålet, om den overhovedet kunne virke, når den kun opererede med den åbne koordinations metode, men hun mente, det havde vist sig, at Lissabonstrategien havde været en rigtig god idé. Hun syntes, det var godt, at man opstillede nye perspektiver og mål.

Hun undrede sig lidt over, at Danmark har opfyldt målet med hensyn til antal færdiguddannede inden for matematik, naturvidenskab og teknologi, idet det jo ikke er de mest populære fag i Danmark.

Hun pegede på, at man fremover bør lave kønsopdelte oversigter, så man kan se, hvordan pigerne klarer sig, når det f.eks. gælder naturvidenskab.

Kim Mortensen syntes, det var en rigtig god idé at få etableret nogle benchmarks, idet det måske kunne føre til, at vi blev dygtigere. Han nævnte, at det har vist sig, at der er færre unge, der får en ungdomsuddannelse, og pegede på, at man i den forbindelse har en diskussion i Folketinget om, hvordan man måler den procent, der får en ungdomsuddannelse, idet regeringen lige pludselig har fremlagt nye statistikker, hvor man indregner dem, der godt nok ikke får en kompetencegivende ungdomsuddannelse, men som senere får noget erhvervs erfaring eller får en videregående uddannelse. På den baggrund spurgte han, om de statistikker, man laver på internationalt plan, er sammenlignelige.

Bjarne Laustsen beskæftigede sig med, hvordan man fremmer integrationen, og pegede i den forbindelse på, at når man ser på, hvor mange der rejser over grænserne for at tage arbejde, viser det sig, at der er flere danskere, der tager til udlandet, end der er udlændinge, der tager til Danmark.

Anne-Marie Meldgaard kom ind på, hvordan man sikrer kvaliteten i erhvervsuddannelserne, og pegede i den forbindelse på, at man i Finland har et helt andet uddannelsesniveau for underviserne på erhvervsuddannelserne. Hun spurgte, om det er noget af det, undervisningsministeren tænker på, når han så ofte fremhæver Finland. Skal vi have bedre kvalificerede undervisere til erhvervsuddannelserne, eller skal de undervisere, vi har, opkvalificeres?

Undervisningsministeren ville tage imod Pia Adelsteens opfordring til at videregive de finske erfaringer til de danske kommuner, idet de kunne have brug for dem. I den forbindelse nævnte han, at Uddannelsesudvalget skal til Singapore, hvor man har halvt så mange lærere, men lige så mange børn som i Danmark.

Det ser ud til, at tre af de fem mål fra den gamle Lissabonstrategi fortsætter, nemlig dem der vedrører læsefærdighed, voksnes deltagelse i livslang læring og tidlige drop-out. Men det er i øvrigt noget af det, man skal drøfte på mødet, så det er ikke helt afgjort endnu.

Undervisningsministeren svarede Lone Dybkjær, at når det gælder kandidater inden for matematik, naturvidenskab og teknologi, var målet, at antallet skulle øges med 15 pct. Danmark har forøget med 20 pct. – omend fra et dårligt udgangspunkt. Andelen af piger er herhjemme steget fra 28,5 pct. i år 2000 til 36 pct. i 2007. I EU er andelen forbedret fra 30,7 pct. til 31,9 pct. Specielt når det gælder pigerne, ser det ikke så tosset ud. Undervisningsministeren nævnte, at en forsker fra Oslo havde påvist, at der var en nøje korrelation mellem velfærd og naturvidenskab, idet det viser sig, at jo større velfærd et land har, jo mindre interesse er der for naturvidenskab og teknologi.

I svaret til Kim Mortensen erkendte undervisningsministeren, at vi i Danmark ser en lille forringelse, mens der i EU er en lille forbedring inden for ungdomsuddannelserne. Han medgav, at der havde været en disput om, hvorvidt man skulle medregne dem, der sidenhen tager en videregående uddannelse uden at have taget en ungdomsuddannelse, hvilket han mente, man skulle.

I svaret til Bjarne Laustsen sagde undervisningsministeren, at når det drejer sig om uddannelsessøgende, er der mange flere, der rejser til Danmark, end der er danskere, som rejser til udlandet.

Undervisningsministeren syntes, det var meget relevant, hvad Anne-Marie Meldgaard pegede på, idet der er forskel på undervisernes kvalifikationer. Han kunne ikke svare på spørgsmålet, men ville interessere sig for emnet. Undervisningsministeren tilføjede, at når det gælder folkeskolen, har man en diskussion om, hvorvidt læreruddannelsen skal være 4-årig med forskningstilknudning eller 5-årig og forskningsbaseret. Selv havde han et åbent sind, idet han gerne ville vide helt præcist, hvordan man skulle blive bedre til at undervise børn ved at gå på universitetet. Men vi har ikke haft en tilsvarende debat

for så vidt angår underviserne på erhvervsuddannelserne, hvor den måske er mindst lige så relevant.

Bjarne Laustsen præciserede, det, han talte om, var folk, der rejste over grænsen for at tage arbejde. Han gik ind for, at vi får ensartede regler, så der er nogenlunde ens vilkår, og at incitament og barrierer skal stå i et fornuftigt forhold til hinanden.

Undervisningsministeren var glad for klargøringen, idet han havde talt om uddannelsessøgende.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 2995 (landbrug og fiskeri) den 22. februar 2010

Punkt 1 hører under både Økonomi- og Erhvervsministeriets og Fødevarerministeriets ressort.

Punkt 5 hører under Justitsministeriets ressort.

De øvrige punkter hører under Fødevarerministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af undervisningsministeren.

Undervisningsministeren: Jeg forelægger punkt 1-4 for fødevarerministeren og punkt 5 for justitsministeren. Jeg skal forsøge at være en god vikar. Der forelægges ikke nogen sager til forhandlingsoplæg.

Formanden oplyste, at dagsordenens punkter ville blive forelagt af undervisningsministeren, idet fødevarerministeren skulle til et møde med nogle landmænd i Vojens, hvilket faldt uden for de tilfælde, hvor en fagminister ifølge de gældende regler kan lade sig repræsentere af en anden minister ved Europaudvalgsmødet. Derfor ville hun skrive et brev herom til udenrigsministeren.

I relation til den diskussion, der under det forrige Europaudvalgsmøde havde været om denne sag, tilføjede formanden, at justitsministeren var lovligt undskyldt, idet han var regeringens officielle repræsentant ved vinterolympiaden i Vancouver.

Helle Sjelle syntes, det var et spørgsmål, man måtte drøfte på et andet tidspunkt.

Bjarne Laustsen syntes ligesom formanden, at det var ærgerligt, at fødevarerministeren ikke havde prioriteret mødet i Europaudvalget, men han var glad for, at regeringen havde sendt en vikar – endda en af de bedre af slagsen.

Lone Dybkjær syntes også, det var lidt ærgerligt, at det ikke er fødevarerministeren, som er til stede, idet det gjorde, at der var nogle spørgsmål, hun ikke ville stille til vikaren.

Michael Aastrup Jensen var ikke så ligeglad som Bjarne Laustsen med de landmænd, hvis erhverv var under et ekstremt hårdt pres. Selvfølgelig kan man komme i situationer, hvor ministeren er nødt til at deltage i et andet møde, og fødevarerministeren plejer jo – endda meget tit – at komme Europaudvalget.

Bjarne Laustsen lagde ikke noget personligt i bemærkningen om, at han syntes, fødevarerministeren burde være kommet i Europaudvalget. Hun ved måneder i forvejen, præcis hvornår hun skal forelægge sager i Europaudvalget.

Undervisningsministeren ville sige til fødevarerministeren, at hun var savnet.

Udg. 1. (Evt.) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa

– *Politisk drøftelse*

KOM (2009) 0591

Rådsmøde 2995 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 220 (side 579, senest behandlet i EEU 13/1-10)

EUU alm. del (09) – bilag 166 (side 531, behandlet i EEU 11/12-09)

Undervisningsministeren: Punkt 1 om fødevareforsyning er ikke på dagsordenen. Sagen forventes drøftet i marts.

Pia Adelsteen tog udgangspunkt i, at regeringen i det aktuelle notat skriver, at eventuelle standardkontrakter skal være frivillige, og at forslaget ikke må give anledning til unødige administrative byrder for virksomhederne. Det synes hun var rigtigt, men hvordan stiller de andre lande sig hertil?

Formanden gjorde opmærksom på, at punktet er taget af dagsordenen, så undervisningsministeren er ikke forpligtet til at besvare spørgsmålet.

2. Italiensk anmodning om godkendelse af statsstøtte til køb af landbrugsjord

– Vedtagelse

Rådsmøde 2995 – bilag 2 (samlenotat side 8)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 220 (side 579, senest behandlet i EEU 13/1-10)

EUU alm. del (09) – bilag 166 (side 524 FO, forhandlingsoplæg forelagt 11/12-09)

Undervisningsministeren: Hvad angår den italienske statsstøttesag, som har været drøftet grundigt her i udvalget, kan jeg oplyse, at der ikke er noget nyt at berette.

Bjarne Laustsen var glad for, at regeringen stemmer imod at give Italien mulighed for at give statsstøtte – selv om fødevareministeren oprindeligt havde et andet synspunkt. Han rejste spørgsmålet, om vi gør nok for at fremføre vort synspunkt om, at vi generelt ønsker at afvikle landbrugsstøtten, idet han pegede på, at i praksis går det den anden vej, nemlig at flere og flere lande vil renationalisere landbrugsstøtten, hvilket betyder en unfair konkurrence.

Lone Dybkjær forstod, at der ikke var noget nyt i sagen, og at regeringen ville stemme imod – selv om den oprindeligt havde et andet synspunkt. Hun havde imidlertid læst, at Kommissionen ville støtte nogle foranstaltninger, som ikke krævede Rådets godkendelse. Det ville hun gerne have yderligere oplysninger om.

Kristen Touborg forstod også, at regeringen ville stemme imod, men spurgte, om undervisningsministeren ikke syntes, det var et voldsomt højt støtteniveau, der var tale om, idet man med en gennemsnitlig brugsstørrelse på 7,5 ha ville give 600.000 kr. i støtte til et sådant landbrug, altså i nærheden af 100.000 kr. pr. ha. Han sammenlignede det med den EU-støtte, han selv fik, som var på 2.300 kr. pr. ha.

Pia Adelsteen henviste til, at punktet havde været på dagsordenen flere gange, og at regeringen havde det mandat, den nu engang havde. Så vidt hun forstod, var problemet, at når bonden døde, blev gården delt mellem hans 3-4 børn, og så blev der igen behov for støtte.

Anne-Marie Meldgaard bad undervisningsministeren bekræfte, at regeringen holder sig til det tidligere givne mandat, og at forslaget kun er på dagsordenen igen, fordi italienerne ønsker det.

Undervisningsministeren bekræftede, at regeringens indstilling stadig er, at man, som Europaudvalget ønskede det, stemmer imod og derved blokerer for forslaget.

I svaret til Kristen Touborg nævnte undervisningsministeren, at Kommissionen har godkendt italiensk statsstøtte på op til 15.000 euro pr. bedrift i henhold til de særlige krisebestemmelser. Det høje niveau, som Kristen Touborg beskrev, skyldes de høje jordpriser. Undervisningsministeren var ikke i stand til at uddybe svaret, så hvis man ønsker yderligere oplysninger om det italienske forslag, må man stille skriftlige spørgsmål.

Kristen Touborg forstod, at undervisningsministeren nu taler om 15.000 euro pr. bedrift, mens man i samlenotatet taler om 80.000 euro pr. landmand, og ville gerne have en forklaring på den voldsomme forskel.

Undervisningsministeren sagde, at de 80.000 euro var det, Italien havde ønsket, og de 15.000 euro pr. bedrift var det, Kommissionen var gået med til.

Lone Dybkjær mente, regeringen burde have oplyst om, at Kommissionen vil gå med til at give 15.000 euro pr. bedrift, når punktet nu er på dagsordenen igen.

3. Markedsforanstaltninger i den fælles landbrugspolitik i fremtiden

- *Præsentation og udveksling af synspunkter*
Rådsmøde 2995 – bilag 2 (samlenotat side 11)

Undervisningsministeren: Her lægges der ikke op til rådskonklusioner.

Det forventes, at drøftelsen vil tage udgangspunkt i, hvordan de nuværende markedsstyringsinstrumenter virker. Og der vil så være en diskussion af, om disse instrumenter fortsat skal anvendes, og om der i fremtiden eventuelt skal anvendes nye instrumenter.

I drøftelserne vil regeringen basere sig på den generelle danske holdning til den fælles landbrugspolitik, hvor der jo har været et godt samarbejde her i udvalget og været enighed om at fastlægge strategien for afviklingen af EU's landbrugsstøtte.

Det er afgørende for os, at drøftelserne ikke foregriber de kommende forhandlinger om udformningen af den fælles landbrugspolitik for perioden fra 2014 til 2020, herunder omfanget af markedsforanstaltninger.

I forhold til markedsforanstaltninger som intervention og prisstøtte mener regeringen, at de enten skal ophøre eller opretholdes på et minimum som et reelt sikkerhedsnet. Der vil endvidere ske en udfasning af eksportrestitutioner efter 2013. Det har jo været et dansk ønske gennem mange år.

Lone Dybkjær var glad for, at regeringen, hver gang man drøfter den fremtidige landbrugspolitik, understreger, at man ikke må træffe nogen beslutninger, som ødelægger mulighederne for at få landbrugsstøtten afviklet på et tidspunkt, hvilket der er et bredt flertal for i Folketinget.

4. Forslag til Rådets Forordning om en langsigtet plan for ansjosbestanden i Biscayabugten og for fiskeriet efter denne bestand

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2009) 0399

Rådsmøde 2995 – bilag 2 (sammenfatning side 13)

Undervisningsministeren: Forslaget om en langsigtet plan for ansjos er ikke på dagsordenen, så jeg foretager her en tidlig forelæggelse.

Ansjoser har et kort liv. Det har man i planen taget hensyn til. Det har man gjort ved at udforme en procedure, som sikrer, at der kan træffes en hurtig beslutning om de årlige fangstmuligheder, afhængig af hvor tæt ansjosen står i Biscayen. Det vil sige, man kan træffe hurtig beslutning, når ny videnskabelig rådgivning foreligger. Det sker i form af en meddelelse fra Kommissionen om fangstmulighedernes størrelse. De bliver fastsat automatisk på grundlag af planens regler. Det er altså ikke noget, der kommer som en ministerrådsbeslutning.

Fangstmulighederne for ansjos fastsættes på grund af fiskens art fra 1. juli til 30. juni på linje med fangstsæsonen. Normalt er det jo et kalenderår, men når det gælder ansjoser, er det bedre at køre fra 1. juli til 30. juni.

Regeringen mener, det er positivt, at vi får vedtaget flere flerårige forvaltningsplaner. Der er jo allerede vedtaget en halv snes stykker. Regeringen mener også, at det er vigtigt, at vi kan tage højde for de særlige forhold, der gælder for de konkrete bestande.

Bjarne Laustsen rejste det spørgsmål, om det ikke er bedre at hjælpe udviklingslandene med at fiske end at opkøbe deres fiskekvoter.

Kristen Touborg pegede på, at Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg foreslår, at der gives større fiskerimuligheder, end Kommissionen foreslår. Derfor ville han gerne vide, om det er Kommissionens forslag eller forslaget fra Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg, regeringen støtter.

Undervisningsministeren gjorde i anledning af Bjarne Laustsens indlæg opmærksom på, at ansjoser i Biscayen er et rent internt EU-anliggende, idet der ikke er fiskere fra udviklingslandene, der fisker ansjoser i Biscayen. I øvrigt var han enig med Bjarne Laustsen i, at det er bedre at lære fiskerne i udviklingslandene at fiske end at købe fiskekvoter af dem.

Undervisningsministeren svarede Kristen Touborg, at regeringen støtter Kommissionens forslag om, at der årligt kan fiskes 30 pct. af ansjosbestanden, når bestanden er over 24.000 tons. Den støtter ligeledes Kommissionens linje med hensyn til reduktion af kvoterne.

5. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Mulighederne for dyrevelfærdsmærkning og etablering af et europæisk netværk af referencecentre til dyrebeskyttelse og dyrevelfærd

– *Politisk drøftelse*

KOM (2009) 0584

Rådsmøde 2995 – bilag 1 (samlenotat side 1)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 166 (side 539, senest behandlet i EUU 11/12-09)

Undervisningsministeren: Denne sag forelægger jeg som nævnt for justitsministeren.

Som nævnt under forelæggelsen af meddelelsen om dyrevelfærdsmærkning i december 2009 er regeringen positivt indstillet over for den rapport, der skal drøftes.

På det kommende rådsmøde forventes formandskabet at stille medlemslandene 3 spørgsmål om rapporten og regner med at bruge svarene som grundlag for nærmere afgørelser.

Lad mig starte med at sige, at rapportens overvejelser og anbefalinger holdes på et meget overordnet og teoretisk niveau. Regeringens indstilling er derfor positiv, men også afventende. Vi kan først rigtigt forholde os til for eksempel spørgsmålet om indførelse af en dyrevelfærdsmærkningsordning, når der er et mere konkret forslag til, hvorledes en sådan ordning skal indrettes i virkeligheden.

For så vidt angår formandskabets 3 spørgsmål angår det første, hvilke redskaber medlemslandene anser som mest passende til at forbedre informationen om dyrevelfærd, således at producenter bliver belønnet for god dyrevelfærdsmæssig praksis. Fra dansk side mener vi, at de initiativer, der nævnes i Kommissionens rapport – for eksempel mærkning og oplysnings- og uddannelseskampagner – kan være interessante initiativer, men at fordele og ulemper ved dem må analyseres yderligere, før vi tager nærmere stilling. De skulle gerne indebære en reel merværdi. Der skulle gerne være en reel gevinst ved dem i forhold til de omkostninger, der vil være, og det bøvl, der vil komme.

Det andet spørgsmål angår, om der efter medlemslandenes opfattelse bør være separate systemer for informationer om fødevarer sikkerhed, kvalitet, miljøforhold, dyrevelfærd osv. Altså hvert område sit system. Eller om det er bedre med ét samlet system for informationer om, hvorvidt man lever op til én fælles europæisk model.

Fra dansk side mener vi, at dette spørgsmål bør drøftes i en bredere handelspolitisk sammenhæng. Hvis der etableres et separat system vedrørende dyrevelfærd, er det efter regeringens opfattelse vigtigt, at udformningen og

merværdien af et sådant system overvejes nøje, herunder i lyset af eventuelle overlap med eksisterende ordninger.

Det tredje spørgsmål er, om et system for informationer om dyrevelfærd bør basere sig på obligatoriske standarder, på både obligatoriske og frivillige standarder eller kun på frivillige standarder. Ved obligatoriske standarder forstås krav, som umiddelbart følger af lovgivningen. Fra dansk side er vi af den opfattelse, at det må afhænge af, hvem informationerne retter sig mod. Hvis de retter sig mod europæiske forbrugere, synes det umiddelbart mest hensigtsmæssigt at basere dem på frivillige standarder, hvilket dog vil kræve, at tilstrækkeligt pålidelige velfærdsindikatorer bliver færdigudviklet.

Når vi mener, at standarder for informationer rettet til forbrugere i givet fald skal være frivillige, skyldes det, at der jo nødvendigvis vil være tale om standarder – og nu taler jeg om de tilfælde, hvor de retter sig mod europæiske forbrugere – som skal gå ud over de obligatoriske minimumspligter, som følger af obligatoriske regler. Vi skal jo ikke have mærker på varer, hvor der står, at de er lovlige. Alle varer skal være lovlige. Det er hvis der er noget ekstra udover det, man skal, der kan være tale om en ekstra mærkning.

De holdninger, jeg her har nævnt, vil fødevareministeren give udtryk for på mødet den 22. februar.

Bjarne Laustsen støttede, at man indfører et dyrevelfærdsmærke, men understregede, at det gælder om at få sporbarhed, så forbrugeren, der køber et stykke kød, kan være sikker på, hvor og hvordan det er produceret – altså at man kan følge produktet hele fødevarekæden igennem. Der må være tillid til mærket, sådan som der er det til det røde økologimærke. Samtidig skal mærket være ukompliceret, så det er let for forbrugerne. Derfor skal det have opbakning fra alle.

Kristen Touborg betegnede regeringens oplæg som meget blødt. I anledning af undervisningsministerens udtalelse om, at det måtte afhænge af, hvem informationen henvender sig til, om der kan blive tale om frivillige eller obligatoriske standarder, spurgte han, om det ikke altid ville være en fordel med obligatoriske ordninger.

Pia Adelsteen syntes, Bjarne Laustsen havde fat i en pointe, når han pointerede betydningen af sporbarhed. Problemet er, at der er stor forskel på anskuelserne i f.eks. Danmark og Grækenland, når det drejer sig om dyrevelfærd. En mærkningsordning kan være en god idé, men det forudsætter, at man bliver enige om nogle fælles kriterier.

Michael Aastrup Jensen syntes, forslaget så rigtigt positivt ud. I forbindelse med dyrevelfærdsmærkningen skal der være nogle fælles, internationale kriterier, der kan måles, og det er også det, regeringen lægger op til. Forslaget er under alle omstændigheder et skridt i den rigtige retning, idet der i dag reelt ikke er nogen form for dyrevelfærdsmærkning.

Undervisningsministeren var enig i det, Bjarne Laustsen havde sagt om sporbarhed, og i, at forbrugerne skal have tillid til mærket, og at man skal kunne efterprøve kødets gang. Det er vigtigt, at reglerne bliver overholdt. Hvis man skal gå ud over det, som skal være opfyldt, må man være i stand til at kontrollere det, og den ekstra oplysning, forbrugerne får, skal være det administrative bøvvl værd. I den forbindelse gjorde undervisningsministeren opmærksom på, at det jo er et ret stort apparat, der påtænkes oprettet – et europæisk institut med netværk ud til alle sagkyndige institutioner på området. Det er fint, hvis det kan gøres effektivt, og hvis der er en god begrundelse for det, og vi kan se en effekt. Men vi skal lige se manden, før vi tager hatten af. Undervisningsministeren sagde til Kristen Touborg, at når han sagde, noget kunne tale for en frivillig mærkningsordning, er det fordi der ikke vil være nogen umiddelbar merværdi, hvis der blot er tale om krav, som alle skal leve op til. Mærket skal dække det, der ligger udover det, som skal til, for at produktet er lovligt. Ligesom man kan sælge skrabeæg til en højere pris, skulle man kunne mærke dyrene med, at man har gjort noget særligt for dyrevelfærden, og dermed få en højere pris.

Undervisningsministeren gav Pia Adelsteen ret i, at en eventuel mærkningsordning forudsætter fælles standarder, som producenterne kan forstå, og som de skal opfylde som betingelse for, at de kan bruge dyrevelfærdsmærket. Det hænger sammen med sporbarheden og tilliden.

Han var enig med Michael Aastrup Jensen i, at enhver dyrevelfærdsmærkning skal baseres på internationale standarder, idet mange af produkterne i supermarkedet kommer fra udlandet.

Bjarne Laustsen var klar over, at der var tale om en meget tidlig forelæggelse. Han havde den opfattelse, at hvis en mærkningsordning skal have nogen værdi, skal det være en obligatorisk ordning. Han mente, forbrugerne vil være rede til at betale en højere pris, hvis de får en garanti for, at varerne er produceret under ordentlige forhold. I den forbindelse nævnte han det forslag om plukning af dun fra levende gæs i Ungarn, som behandles af Europaudvalget.

Undervisningsministeren henviste med hensyn til plukning af dun fra levende gæs til, at der kommer en statusorientering til Fødevarerudvalget og Retsudvalget om sagen, og at den også kan sendes til Europaudvalget.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 2998 (retlige og indre anliggender) den 25.-26. februar 2010

Punkterne 1-8 og 14-15 hører under Justitsministeriets ressort.

Punkterne 9-13 samt 16 og 18 hører under Integrationsministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af integrationsministeren.

Integrationsministeren: Den 25. og 26. februar afholdes der i Bruxelles rådsmøde om retlige og indre anliggender.

Jeg starter med de sager, jeg forelægger på vegne af justitsministeren.

Udvalget har modtaget et samlenotat – samt to supplerende samlenotater – om de væsentligste sager på rådsmødet, og jeg kan oplyse, at alle sagerne denne gang forelægges til orientering.

Generelt forventes det, at der bliver tale om et ret stilfærdigt rådsmøde, fordi den nye Kommission først netop nu er blevet endelig godkendt.

Jeg vil i det følgende koncentrere mig om de væsentligste af sagerne, men I er selvfølgelig velkomne til at få uddybet gennem embedsmændene, hvad resten drejer sig om.

På Integrationsministeriets område vil jeg forelægge dagsordenens punkter 9-13 og 16.

Jeg vil i dag alene nævne punkt 9-11 om henholdsvis ulovlig indvandring, Frontex' arbejde og visum til længerevarende ophold, mens jeg for de øvrige punkter henviser til samlenotatet.

Punkt 12 om visuminformationssystemet udgår, da det er taget af dagsordenen for rådsmødet.

Samtlige punkter er til orientering.

Der er denne gang også relevante domstolssager ved Domstolen, som jeg afslutningsvist vil orientere om, sådan som vi har aftalt det.

Inden jeg går i gang med de nævnte sager, vil jeg gerne nævne, at der i forbindelse med rådsmødet også vil ske en formalisering af beslutningen om, at asylstøttekontoret skal ligge på Malta.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager*

– *Status*

COD (2010) 0801

Rådsmøde 2998 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2009) 0338 – bilag 2 (grundnotat af 30/9-09)

KOM (2009) 0338 – bilag 3 (udtalelse fra EUU og REU af 3/2-10)

EU-note (08) – E 61 (notat af 14/7-09 om subsidiaritetstjek)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 89, senest behandlet i EUU

16/10-09

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Dagsordenens punkt 1 drejer sig et forslag til direktiv om tolke- og oversætterbistand. Der er tale om en genfremsættelse af et forslag til rammeafgørelse, som blev forelagt for udvalget forud for RIA-rådsmødet den 23. oktober 2009. På dette rådsmøde blev der opnået politisk enighed om forslaget.

Forslaget til rammeafgørelse blev imidlertid ikke vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009, og forslaget faldt derfor bort.

Forslaget til direktiv svarer i al væsentlighed til det forslag til rammeafgørelse, som der blev opnået politisk enighed om på rådsmødet i oktober.

Forslaget indeholder bl.a. regler om retten til tolkning og oversættelse af væsentlige dokumenter, herunder regler om tolkningens og oversættelsens kvalitet.

Forslaget lægger op til, at medlemsstaterne skal sikre, at der tilbydes tolkning og oversættelse til en mistænkt eller tiltalt, som ikke forstår det sprog, der anvendes i straffesagen.

Fra dansk side er vi selvfølgelig positive over for forslaget. Vi mener, det kan være med til at skabe større klarhed over, hvad man som borger har krav på, når det gælder tolkning og oversættelse i straffesager, uanset i hvilken EU-medlemsstat sagen føres.

Forslaget til direktiv er fremsat i henhold til Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde – TEUF – 3. del, afsnit V. Det indebærer, at forslaget er omfattet af det danske retsforbehold, og foranstaltningerne vil således ikke være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske beskyttelsesordre*

– *Politisk drøftelse*

COD (2010) 0802

Rådsmøde 2998 – bilag 1 (samlenotat side 14)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Dagsordenens punkt 2 drejer sig om den europæiske beskyttelsesordre.

Der er tale om et initiativ fremsat af en række medlemsstater. Idéen med forslaget er, at en person, som er undergivet en såkaldt beskyttelsesforanstaltning i én medlemsstat, fortsat kan være undergivet denne foranstaltning, selv om personen tager ophold i en anden EU-medlemsstat. En beskyttelsesforanstaltning vil kunne bestå i tiltag, der beskytter en person mod chikane eller lignende fra en anden person.

Et praktisk eksempel på forslagets anvendelse er, at en kvinde, som her i landet er beskyttet af et polititilhold mod f.eks. sin tidligere samlever, kan få beskyttelsesforanstaltningen – altså polititilholdet – med sig, hvis hun flytter til Spanien.

Jeg kan i øvrigt henvise til samlenotatets side 15 og følgende sider for en nærmere gennemgang af forslagets indhold.

Forslaget har bl.a. til formål at bekæmpe vold mod kvinder. Det er også noget, der har høj prioritet i Danmark. Vi er derfor meget positive over for formålet med forslaget.

Der har hidtil kun været indledende drøftelser om forslaget, så vi vil vende tilbage, når der foreligger mere i sagen.

Også dette forslag er omfattet af retsforbeholdet, hvilket som nævnt betyder, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Pia Adelsteen pegede på, at et polititilhold ikke nødvendigvis hjælper. Selv om en mand har et polititilhold, er det ikke altid, politiet når frem i tide, selv om man ringer efter dem. Og hvordan vil det så gå, hvis det er i Grækenland?

Integrationsministeren forklarede, at det, der ligger i et polititilhold, er, at den, der overtræder det, kan blive straffet. Polititilholdet har ikke noget at gøre med, hvor hurtigt politiet når frem, for politiet skal altid komme, når man anmelder vold eller voldstrusler. Men når der foreligger et polititilhold, kender politiet ofte "sjoveren". Det, der ligger i forslaget, er, at en kvinde kan tage sit polititilhold med sig, hvis hun f.eks. rejser til Grækenland. Man skal altså ikke have en ringere sikkerhed, selv om man rejser til et andet land.

3. SIS II: Statusorientering

– *Orientering*

KOM (2009) 0555

Rådsmøde 2998 – bilag 1 (samlenotat side 20)

KOM (2005) 0230 – bilag 1 (grundnotat af 13/9-05)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 407, senest behandlet i EUU 27/11-09)

Integrationsministeren: Herefter vil jeg gerne nævne punkt 3 og punkt 14, som begge handler om anden generation af Schengeninformationssystemet, det såkaldte "SIS II".

Punkt 3 drejer sig om en statusorientering for SIS II-projektet. Sagen har været nævnt flere gange her i udvalget, og justitsministeren har tidligere orienteret udvalget om, at Rådet i juni 2009 besluttede at fortsætte arbejdet med udviklingen af SIS II. Rådet fastholdt dog samtidig muligheden for at udvikle et mindre avanceret system, hvis man ikke kunne nå de tekniske milepæle for udviklingen af SIS II, som man havde tænkt sig.

Tidsfristen for den første af disse milepæle var i slutningen af januar 2010.

Det forventes på den baggrund, at Kommissionen på rådsmødet vil orientere Rådet om resultatet af den gennemførte milepælestest.

Fra dansk side har SIS-II projektet fortsat en høj prioritet, og vi ser derfor frem til Kommissionens statusrapport.

4. Forslag til Rådets resolution vedrørende en model til en aftale om oprettelse af et fælles efterforskningshold

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2998 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

5. Kommissionens forslag til en intern sikkerhedsstrategi for EU

– Vedtagelse

Rådsmøde 2998 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Integrationsministeren: Udkastet til en intern sikkerhedsstrategi for EU er en udmøntning af Stockholmprogrammet, hvor Det Europæiske Råd opfordrer Rådet og Kommissionen til at udarbejde en samlet strategi for EU's interne sikkerhed.

I udkastet identificeres en række trusler, som medlemsstaterne står over for. Det kan f.eks. være terrorisme, alvorlig og organiseret kriminalitet, it-kriminalitet eller grænseoverskridende kriminalitet.

Der lægges op til at skabe en mere sammenhængende tilgang til bekæmpelse af disse trusler, ved at der fremsættes en række retningslinjer for fremtidige aktiviteter.

Fra dansk side kan vi støtte initiativet om at udarbejde en intern sikkerhedsstrategi.

Yildiz Akdogan spurgte, om trafficking falder ind under dagsordenens punkter 5 og 6.

Integrationsministeren svarede, at trafficking er reguleret på anden vis, og der foreligger forslag til et direktiv herom. Det er et spørgsmål, vi er meget optaget af.

6. EU's tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

– *Orientering*

Rådsmøde 2998 – bilag 1 (sammenfatning side 28)

Integrationsministeren: Punkt 6 er en orientering om EU's samlede tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Lissabontraktaten indebærer som bekendt, at EU skal tiltræde Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Der foreligger endnu ikke et forslag om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Europarådet om EU's tiltrædelse. Det forventes, at der på rådsmødet vil blive orienteret om status for sagen. I den forbindelse vil det blive drøftet, om der så vidt muligt bør gives Kommissionen en sådan bemyndigelse inden udgangen af det spanske formandskab.

Under alle omstændigheder vil det være en sag, vi vil vende tilbage til.

Pia Adelsteen syntes, der var en masse usikkerhed om forslaget. Hun bad om en kommentar hertil og spurgte, om vi i Danmark kommer til at skulle overholde nogle af de tillægsprotokoller, som vi ikke selv har tiltrådt.

Integrationsministeren kunne ikke give svar vedrørende usikkerheden, da det er et af de spørgsmål, der skal forhandles om. Vi skal også forhandle om, hvad der skal ske med tillægsprotokollerne, men udgangspunktet er, at vi ikke skal have flere forpligtelser, end vi har i forvejen.

7. Relationerne EU-USA

– *Orientering*

Rådsmøde 2998 – bilag 1 (samlenotat side 31)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Forslag til beslutning om etablering af Den Stående Komité for Indre Sikkerhed (COSI)

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2998 – bilag 1 (samlenotat side 33)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Bekæmpelse af ulovlig indvandring via Middelhavet

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 2998 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 13 (side 1639, senest behandlet i EEU 11/9-09)

Integrationsministeren: Det er en sag, der diskuteres hver gang. Om ikke andet sørger de lande, der har de helt store problemer, for det. Det er på hele tiden. Problematikken indgår også i Stockholmprogrammet.

I Stockholmprogrammet fremhæver Det Europæiske Råd en lang række elementer, der bør være fokus på, når der i EU skal gennemføres effektive politikker til bekæmpelse af den ulovlige indvandring.

Der henvises blandt andet til vigtigheden af en effektiv og bæredygtig udsendelsespolitik og samarbejde med oprindelses- og transitlande, blandt andet i form af kapacitetsopbygning.

Frankrig og Grækenland har for nylig fremsendt et fælles brev til det spanske formandskab med anmodning om en fortsat drøftelse af emnet og med forslag om, at der udarbejdes en "køreplan" for implementeringen af Det Europæiske Råds konklusioner.

Formandskabet har i denne uge fremlagt et udkast til rådskonklusioner, der kobler spørgsmålet om bekæmpelse af ulovlig indvandring og styrkelse af de ydre grænser sammen.

I udkastet til konklusioner understreges vigtigheden af hurtigt at få iværksat en række af de initiativer, der nævnes i Stockholmprogrammet, herunder ændring af Frontexforordningen, etablering af et regionalt Frontexkontor som et pilotprojekt samt udvikling af Eurosur grænseovervågningsystemet ved syd- og østgrænserne.

Der henvises også til behovet for samarbejde mellem Europol, Eurojust og Frontex i forhold til bekæmpelse af menneskesmugling, og at medlemslandene gør bedre brug af grænsefonden.

Endelig lægges der i konklusionerne vægt på at fortsætte arbejdet med at implementere den samlede tilgang til migration, hvor et af hovedelementerne er at sikre samarbejde og politisk dialog mellem EU og de væsentligste oprindelses- og transitlande.

Udkastet er under forhandling, men det forventes støttet af de andre lande.

Regeringen kan støtte, at der udarbejdes politiske konklusioner om de ovennævnte emner. Regeringen lægger dog vægt på, at det videre arbejde så vidt muligt følger Stockholmprogrammet, som vi lige er blevet enige om i december, og at vi fokuserer på at få implementeret de konkrete initiativer.

Regeringen vil derfor også kunne støtte, at der udarbejdes en køreplan for implementeringen.

Astrid Kragh bemærkede med glæde, at der åbenbart var et fald i den ulovlige indrejse over de maritime grænser, men forstod, at det bl.a. skyldtes de italienske myndigheders samarbejde med Libyen. Hun bad integrationsministeren uddybe dette.

Det Europæiske Råd opfordrer til yderligere koordinering af anstrengelserne. Astrid Kragh bad integrationsministeren give nogle eksempler herpå.

Hun spurgte, hvilke lande man regner for at være de vigtigste oprindelses- og transitlande. I samlenotatet nævnes Tyrkiet og Libyen.

Integrationsministeren bekræftede, at Italien har en tilbagetagelsesaftale med Libyen. Meningen med Frontexsamarbejdet er jo at forhindre ulovlig indvandring.

Libyen og Tyrkiet er vigtige transitlande, for mange af indvandrerne kommer ikke direkte fra deres hjemlande.

10. Status vedrørende EU's grænseagentur (Frontex)

- *Præsentation og politisk drøftelse*
Rådsmøde 2998 – bilag 2 (samlenotat side 6)

Integrationsministeren: Det forventes, at direktøren for Frontex vil deltage og redegøre for Frontex' arbejdsprogram for 2010.

Frontex er siden oprettelsen blevet en væsentlig del af EU's samlede indsats i forhold til forvaltning af de ydre grænser, herunder ikke mindst i forhold til bekæmpelse af ulovlig indvandring.

Som det fremgår af samlenotatet, planlægges i 2010 en lang række fælles operationer, som i øvrigt ikke kun finder sted i Middelhavsområdet, der ellers tiltrækker sig stor fokus, men også på landegrænser og i lufthavne. Planlægningen af operationerne bygger på Frontex' risikoanalyser.

Der planlægges også en række aktiviteter på udsendelsesområdet, herunder fælles tilbagesendelsesoperationer, som en række lande benytter sig af.

Det fremgår af Stockholmprogrammet, at Kommissionen i begyndelsen af 2010 skal fremlægge forslag til en præcisering af Frontex' mandat og til styrkelse af Frontex' rolle.

Dette forslag foreligger endnu ikke, men hvis Kommissionen når at fremlægge forslaget inden rådsmødet, ventes den at benytte lejligheden til at præsentere forslaget for Rådet.

Regeringen støtter det vigtige arbejde, Frontex udfører både i relation til udarbejdelse af risikoanalyser, fælles operationer på EU's ydre grænser og en øget indsats i forhold til samarbejde med tredjelande.

Regeringen kan tage arbejdsprogrammet 2010 for Frontex til efterretning og vil se frem til at modtage Kommissionens forslag om en ændring af Frontexforordningen.

11. Forslag til forordning om ændring af Schengenreglerne om visum til længerevarende ophold*

– *Politisk enighed*

KOM (2009) 0090, KOM (2009) 0091

Rådsmøde 2998 – bilag 2 (samlenotat side 9)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Ifølge den foreliggende dagsorden for rådsmødet behandles sagen ikke på rådsmødet. Jeg vil alligevel gerne orientere om sagen i dag.

Vi har netop gennemført lovgivning i Danmark, der træder i kraft den 5. april 2010, for at implementere EU's nye visumkodeks.

Dette forslag om ændring af Schengenreglerne om visa til længerevarende ophold – altså ud over 3 måneder – vil imidlertid ændre på den retstilstand, der bliver indført med visumkodeksen.

Efter implementering af det nye visumkodeks den 5. april vil det fortsat være muligt at udstede langtidsvisa, der er begrænset til landets eget nationale territorium, men det giver alene ret til at transitere gennem andre Schengenlande.

Før visumkodeksen sidestillede man så at sige langtidsvisa med almindelige visa i forhold til de pågældendes ret til at besøge andre Schengenlande i de første tre måneder. Nu har Kommissionen stillet forslag om at sidestille langtidsvisa med en opholdstilladelse, således at de pågældende får mulighed for at kunne rejse inden for Schengenområdet uden at søge et nyt visum i op til 3 måneder inden for en 6 måneders periode – for eksempel på grund af forretning eller familiebesøg. Denne rettighed har personer med en opholdstilladelse allerede efter Schengenkonventionen.

Forslagene er omfattet af det danske forbehold for retlige og indre anliggender, men udgør en videreudvikling af Schengenreglerne.

Der forventes en generel opbakning til forslagene blandt medlemslandene. Flere medlemsstater – herunder Tyskland, Frankrig og Spanien – har i mange år udstedt disse langtidsvisa som alternativ til en opholdstilladelse i den første periode af de pågældendes ophold.

Vi bakker op om forslaget, men det har været vigtigt for regeringen, at ordningen ikke forringer sikkerheden.

Vi støtter derfor, at der som foreslået af Kommissionen etableres en ordning, der sikrer de nødvendige søgninger i Schengeninformationssystemet.

Når forslaget bliver vedtaget, vil Danmark i medfør af protokollen om Danmarks stilling skulle tage stilling til, om det skal gennemføres i dansk ret.

Dette vil have lovgivningsmæssige konsekvenser, og der vil derfor i givet fald skulle fremsættes et lovforslag herom.

19. Europaudvalgsmøde 12/2-10

Det vil jeg selvfølgelig vende tilbage til senere.

12. Status for gennemførelsen af visuminformationssystemet (VIS)

– *Status*

KOM (2009) 0473

Rådsmøde 2998 – bilag 2 (samlenotat side 14)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 98, senest behandlet i EUU
16/10-09)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

13. Forslag til forordning til ændring af forordningen om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (IFO'er)*

– *Vedtagelse*

KOM (2009) 0322

Rådsmøde 2998 – bilag 2 (samlenotat side 17)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

14. SIS II: Overgangsretsakter*

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2009) 0508, KOM (2010) 0015

Rådsmøde 2998 – bilag 3 (tillæg til samlenotat side 2)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Der er tale om en tidlig forelæggelse af en sag, som forventes at blive vedtaget som et A-punkt på et kommende rådsmøde.

De nuværende retsakter om overgangen fra SIS til SIS II udløber i sommeren 2010, hvor det ikke forventes, at SIS II er funktionsdygtigt. Det har derfor været nødvendigt at fremsætte forslag til nye overgangsretsakter, som kan udgøre det retlige grundlag for overgangen til SIS II.

Det bemærkes, at overgangsretsakterne som udgangspunkt er omfattet af det danske retsforbehold. Det følger imidlertid af protokollen om Danmarks stilling, at når der er tale om et forslag om udbygning af Schengenreglerne, kan Danmark inden for 6 måneder efter vedtagelsen beslutte at gennemføre foranstaltningerne i national ret, hvilket skaber en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige Schengenmedlemsstater.

15. (Evt.) Bekæmpelse af narkotikasmugling

– *Præsentation*

Rådsmøde 2998 – bilag 5 (tillæg til samlenotat side 2)

Integrationsministeren: Dette forslag er kommet på dagsordenen ret sent. Den franske delegation har på et sent tidspunkt oplyst, at man agter at komme med et oplæg om en Europæisk Pagt om bekæmpelse af narkosmugling. Det har derfor været nødvendigt at udarbejde endnu et supplerende samlenotat, som udvalget forhåbentlig har fået.

Vi ved på nuværende tidspunkt imidlertid ikke, hvad en sådan pagt skal indeholde, og der er blot lagt op til en orienterende debat på rådsmødet med henblik på at afklare, om der blandt medlemsstaterne skulle være støtte til at gå videre med et sådant initiativ.

Hvis man på et senere tidspunkt vælger at gå videre med initiativet, vil udvalget selvfølgelig høre mere om det.

16. Canada og visumreciprocitet

– *Drøftelse*

Rådsmøde 2998 – bilag 4 (tillæg til samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

Rådsmøde 2887 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde
retlige og indre anliggender 24-25/7-08)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

18. Siden sidst

Mundtlig orientering om væsentlige, verserende retssager ved Domstolen på Integrationsministeriets område

- a) C-325/09, Maria Dias
Alm. del (09) – bilag 117 (notat af 1/12-09 vedr. EF-Domstolens afgivelse af indlæg)
- b) C-300/09-301/09, Toprak m.fl.
Alm. del (09) – bilag 105 (notat af 30/11-09 vedr. EF-Domstolens afgivelse af indlæg)

Integrationsministeren: Til sidst vil jeg orientere om et par retssager. Det har jeg gjort tidligere. I dag er der to sager, jeg godt vil sige en lille smule om.

Jeg vil understrege, at det ikke er en tilfældighed, at regeringen deltager i så mange sager på dette område. Det er et område, som har regeringens – og ved jeg Europaudvalgets – store bevågenhed. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg personlig har den opfattelse – jeg følger det meget nøje – at hvis der overhovedet er noget, der har interesse for os rent sagligt, så følger vi med og giver vores mening til kende. Ordren er i mit hus, at så gør vi det. Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi giver vores mening til kende – i betragtning af den store rolle udlændingepolitikken spiller i Danmark. Derfor er det også vigtigt, at I her i udvalget kender sagerne.,

Den første sag er den såkaldte Dias-sag, hvor regeringen den 1. december 2009 afgav skriftligt indlæg.

I sagen er der rejst spørgsmål om, hvordan begrebet "lovligt ophold" i opholdsdirektivet skal forstås.

Opholdsdirektivet giver EU-borgere og deres familiemedlemmer ret til tidsubegrænset ophold i værtsmedlemsstaten, hvis man har været der 5 år lovligt og uafbrudt.

Sagen kan få betydning for, hvordan man regner det ud. Betyder det f.eks., at alle betingelserne skal være opfyldt hele tiden. Det er meget vigtigt for os, at vi er med her.

Sagen rejser desuden spørgsmålet om, hvorvidt en EU-borger direkte kan udlede en ret til tidsubegrænset ophold af unionsborgerskabet.

Regeringen har i sagen foreslået Domstolen, at den svarer, at EU-borgeren 5 år i træk skal opfylde betingelserne i opholdsdirektivet for at have ret til tidsubegrænset ophold som f.eks. arbejdstager.

Det vil sige, at en periode med frivillig ledighed ikke kan tælle med ved beregningen af de 5 år. Det er altså Danmarks opfattelse.

Desuden har regeringen foreslået Domstolen at svare, at unionsborgerskabet ikke kan påberåbes selvstændigt til støtte for en ret til tidsubegrænset ophold. Det er altså Danmarks position.

Den anden sag, som vi kalder Toprak-sagen, vedrører fortolkningen af stand-still klausulen i udmøntningen af EU's associeringsaftale med Tyrkiet fra 1963. Sagen vedrører således en tyrkisk statsborgers retsstilling.

Regeringen afgav skriftligt indlæg i sagen den 27. november 2009.

Stand-still klausulen betyder, at der ikke må vedtages strammere regler i forhold til adgangen til beskæftigelse for EU-borgere i Tyrkiet og tyrkere i EU efter stand-still klausulens ikrafttræden den 1. december 1980.

Det centrale spørgsmål i Toprak-sagen er, om en medlemsstat, der har lempet nationale regler efter stand-still klausulens ikrafttræden, senere må stramme reglerne igen.

Der er altså tale om den situation, hvor skærpelsen ikke udgør en strammere regel i forhold til, hvad der gjaldt på tidspunktet for stand-still klausulens ikrafttræden.

Den danske regering har hertil gjort gældende, at medlemsstaterne har ret til at skærpe nationale regler, når de samlet set ikke udgør en skærpelse.

Astrid Kragh spurgte i anledning af integrationsministerens oplysning om, at perioder med frivillig ledighed ikke tæller med, når man skal opgøre de 5 års uafbrudt ophold, hvordan regeringen definerer frivillig ledighed.

Lone Dybkjær sagde, at integrationsministeren ikke nødvendigvis kunne tage medlemmerne til indtægt for det, hun oplæste meget hurtigt vedrørende verserende retssager. Lone Dybkjær måtte have tid til at nærlæse det, inden hun eventuelt stillede skriftlige spørgsmål. Hun spurgte, om disse sager også forelægges for Retsudvalget eller Integrationsudvalget.

Integrationsministeren svarede Astrid Kragh, at frivillig ledighed er, når man forlader sit arbejde frivilligt. Det kan også dreje sig om en kvinde, som ikke genoptager sit arbejde efter udløbet af barselorloven.

Integrationsministeren svarede Lone Dybkjær, at sagerne kun forelægges for Europaudvalget pr. automatik i henhold til de procedurer, der er aftalt, men hvis Integrationsudvalget beder om at få dem forelagt, vil det ske.